

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 19.12.2006 г.
COM(2006) 830 окончателен

2006/0267 (CNS)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

относно марката на Общността

(Кодифицирана версия)

(представено от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на общностното право с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданина, на когото по този начин осигурява широки възможности да упражнява предоставените му специфични права.

Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменени неколкратно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на общностното право.

2. Ето защо, на 1 април 1987 г., Комисията реши¹ да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички законодателни актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на общностното законодателство службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.

3. Заключениета на Председателството на Европейския съвет в Единбург от декември 1992 г. потвърди това², като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния общностен законодателен процес.

Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността³. Новият регламент ще замести различните актове, които са инкорпорирани в него⁴; той запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.

¹ COM(87) 868 PV.

² Виж приложение 3 от част А на посочените заключения.

³ Изработено в съответствие със съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета - Кодификация на *acquis communautaire*, COM(2001) 645 окончателен.

⁴ Виж приложение I към настоящото предложение.

5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на всички официални езици, на Регламент (ЕО) № 40/94 и изменящите го актове, с помощта на информационна система от Службата за официални публикации на Европейските общности. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение II към кодифицирания регламент.

↓ 40/94 (адаптиран)

2006/0267(CNS)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

относно марката на Общността

(Текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член
☒ 308 ☒ от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁵,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁶,

като има предвид, че:

↓

- (1) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността⁷ е бил неколккратно и съществено изменян⁸. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.

↓ 40/94 мотив 1

- (2) Желателно е да се насърчи хармоничното развитие на икономическите дейности в Общността и едно продължително и балансирано разрастване, посредством завършването и доброто функциониране на вътрешен пазар, предлагащ условия, подобни на тези, които съществуват на национален пазар. За да се създаде пазар от този тип и да се засили неговото единство, трябва не само да се премахнат

⁵ ОВ С [...], [...], [...].

⁶ ОВ С [...], [...], [...].

⁷ ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 422/2004 (ОВ L 70, 9.3.2004 г., стр. 1).

⁸ Виж приложение I.

пречките пред свободното движение на стоки и пред свободното предоставяне на услуги, но и да се установи един режим, гарантиращ, че няма нарушение на конкуренцията, а също така трябва да бъдат създадени правни условия, които дават възможност на предприятията да приспособят отведнъж дейностите си по производството и разпространението на стоки или предоставяне на услуги в цялата Общност. За тази цел марките, даващи възможност на техните продукти или техните услуги да бъдат идентифицирани по един и същи начин в цялата Общност между правните инструменти, с които предприятията би трябвало да разполагат за тези цели, без да се съобразяват с границите, са особено подходящи.

↓ 40/94 мотив 2 (адаптиран)

- (3) За да се преследват посочените по-горе цели на Общността, изглежда необходимо да се предвидят правила на Общността за марките, предоставящи на предприятията правото да придобиват, по реда на една процедурна система, марки, които се ползват с еднаква защита и произвеждат своя ефект на цялата територия на Общността. Така обявеният принцип на единният характер на марката на Общността, се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.
-

↓ 40/94 мотив 3 (адаптиран)

- (4) Със сближаване на националните законодателства не могат да се преодолеят пречките на териториалната приложимост на правата, които законодателствата на държавите-членки предоставят на собствениците на марка. За да се даде възможност на предприятията да упражняват безпрепятствено стопанска дейност на целия вътрешен пазар, са необходими марки, регулирани от единно законодателство на Общността, пряко приложимо във всички държави-членки.
-

↓ 40/94 мотив 4 (адаптиран)

- (5) След като Договорът не е предвидил специални правомощия за действие за създаването на такъв правен инструмент, следва да бъде приложен член 308 от Договора.
-

↓ 40/94 мотив 5

- (6) Законодателството на Общността по отношение на марките все пак не заменя законодателството на държавите-членки относно марките. Всъщност не се оказва оправдано предприятията да бъдат задължавани да подават заявка за регистрация на техни марки като марки на Общността. Националните марки продължават да бъдат необходими за предприятията, които не желаят защита на техните марки на ниво Общност.

↓ 40/94 мотив 6

- (7) Правото върху марка в Общността не може да бъде придобито освен чрез регистрация, и че регистрацията се отказва именно ако марката няма отличителни белези, ако тя е незаконна или ако е в противоречие с по-ранни права.

↓ 40/94 мотив 7 (адаптиран)

- (8) Защитата, предоставена от марка на Общността, чиято цел е именно да гарантира марката като наименование за произход, трябва да е абсолютна в случай на идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата трябва да се прилага също в случаи на сходство между марката и знака и между стоките или услугите. Следва да се даде тълкуване във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято оценка зависи от многобройни фактори и по-специално от признаването на марката на пазара, от асоциацията която може да бъде направена с използвания или регистриран знак, от степента на сходство между марката и знака и между посочените стоки или услуги, трябва да представлява специфично условие за такава защита.

↓ 40/94 мотив 8

- (9) От принципа за свободно движение на стоките следва, че притежателят на марка на Общността не трябва да може да забранява използването ѝ от трети лица във връзка със стоки, които са били пуснати в обращение в Общността с тази марка, от него самия или с неговото съгласие, освен ако притежателят има законни основания да се противопостави на по-нататъшното търгуване на стоките.

↓ 40/94 мотив 9

- (10) Не е оправдано да се защитават марки на Общността и срещу тях, всяка марка, която е регистрирана преди тях, освен когато марките са действително използвани.

↓ 40/94 мотив 10

- (11) Марката на Общността следва да бъде разглеждана като обект на собственост, която съществува независимо от предприятията, чиито стоки или услуги тя обозначава. Съответно тя трябва да може да бъде прехвърляна, освен при наличие на по-голяма необходимост от предотвратяване на въвеждане на обществеността в заблуждение в резултат на прехвърлянето. Тя трябва, освен това, да може да бъде давана в залог на трети лица или да бъде обект на лицензия.

↓ 40/94 мотив 11 (адаптиран)

- (12) Необходими са административни мерки на ниво Общност, във връзка с всяка марка, за прилагане на Закона за марката, създаден с настоящия регламент. Поради това е необходимо, като се запазва съществуващата структура на институциите на Общността и равновесието на властите, да се предвиди Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), независима в техническо отношение и притежаваща достатъчна правна, административна и финансова автономност. За тази цел, е необходимо и подходящо гореспоменатата Служба да бъде орган на Общността, който притежава правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които са му предоставени от настоящия регламент, в рамките на законодателството на Общността и без да засягат правомощията упражнявани от институциите на Общността.

↓ 40/94 мотив 12

- (13) Необходимо е да се гарантира, че страните, които са засегнати от решенията, взети от службата, са защитени от закона, който е пригоден към специалния характер на правото относно марките. За тази цел, е изготвена разпоредба, решенията на проверителите и на различните отдели на службата подлежат на обжалване. Когато отделът, чието решение е оспорено не промени решението си, той го препраща на апелативния състав на службата, който взема решение; като има предвид, че решенията на апелативните състави също подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности, който е компетентен както да отмени, така и да измени оспореното решение.

↓ 40/94 мотив 13 (адаптиран)

- (14) Съгласно член 225, параграф 1, алинея първа от Договора ЕО Първоинстанционния съд на Европейските общности е компетентен да гледа като първа инстанция по-специално що се отнася до жалбите посочени , в член 230 от Договора ЕО, с изключение на възложените на съдебен състав и тези, които в статута са изрично запазени за Съда на ЕО като има предвид, че следователно правомощията, предоставени от настоящия регламент на Съда за отмяна и изменение на решенията на Апелативни съдилища се изпълняват, на първа инстанция, от Първоинстанционния съд.

↓ 40/94 мотив 14

- (15) За да се подобри защитата на марките на Общността държавите-членки следва да посочат, като изхождат от техните национални системи, възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни

съдилища, компетентни относно нарушението и валидността на марката на Общността.

↓ 40/94 мотив 15 (адаптиран)

- (16) Необходимо е решенията относно валидността и нарушението на марките на Общността трябва да имат действие и да се прилагат в цялата Общност като това е единствения начин да се избегнат противоречащи си решения на съдилищата и на службата и засягане на единния характер на марките на Общността. [За всички съдебни иски относно марките на Общността, се следва да се прилагат разпоредбите на регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. за подсъдността , признаването и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела ⁹ , освен ако настоящият регламент дерогира от това правило.]
-

↓ 40/94 мотив 16 (адаптиран)

- (17) Следва да се избегнат противоречиви съдебни решения относно действия, които включват същите действия и същите страни и които са издадени за едни и същи факти въз основа на дадена марка на Общността и на паралелни национални марки. За тази цел, когато са заведени иски в една и съща държава-членка, средствата за постигане на тази цел трябва да се потърсят в националните процесуални норми, които не са накърнени от настоящия регламент, докато когато исковете са заведени в различни държави-членки, разпоредбите изготвени по правилата относно висящо дело на един и същи правен спор пред две различни равни по степен съдилища и за взаимната зависимост на исковете на цитирания по-горе регламент (ЕО) № 44/2001 , се оказват подходящи.
-

↓ 40/94 мотив 17

- (18) С цел да гарантира пълната автономност и независимостта на службата, се смята за необходимо на нея да ѝ бъде предоставен самостоятелен бюджет, в който приходите включват главно постъпленията от таксите, дължими от ползвателите на системата. Въпреки това бюджетната процедура на Общността продължава да се прилага когато става въпрос за евентуални субсидии в тежест на бюджета на Европейските общности. Освен това, одита на сметките следва да се извършва от Сметната палата.

⁹ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент последно изменен с Споразумение между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

↓ 40/94 мотив 18 (адаптиран)

- (19) ☒ Уместно е да се приемат ☒ мерки ☒ необходими ☒ за прилагането на ☒ настоящия ☒ регламент, по-специално, що се отнася до приемането и изменението на ☒ регламента ☒ за таксите и регламента за прилагане ☒ , в съответствие с решение на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹⁰ ☒ ,

↓ 40/94

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Марка на Общността

1. Марка за стоки или услуги, регистрирана в съответствие с условията, които се съдържат в настоящия регламент се нарича по-долу „марка на Общността“.
2. Марката на Общността има единен характер. Тя има едни и същи последици в цялата Общност: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на решение за отказ, на решение за лишаване от права на притежател или за заличаване, а нейното използване може да бъде забранено само за цялата Общност. Настоящият принцип се прилага, освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент.

Член 2

Служба

С настоящото се създава Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), наричано по-долу „Служба“.

Член 3

Правомощия

¹⁰ ОВ L, 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение последно изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

За целите на прилагането на настоящия регламент, предприятията и дружествата както и другите юридически органи се считат за юридически лица, които, според законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право, от свое собствено име, да бъдат носители на права и на задължения от всякакъв характер, да сключват договори или да извършват други правни действия или да предават на съд или да бъдат съдени.

ДЯЛ II

ПРАВО ОТНОСНО МАРКИТЕ

РАЗДЕЛ I

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА. ПОЛУЧАВАНЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА

Член 4

Знаци, които могат да съставляват една марка на Общността

Марката на Общността може да се състои от всички знаци, които могат да бъдат изобразени по графичен начин, по-специално думите, включително и имената на хора, рисунките, буквите, цифрите, формата на изделието или начина, по който е представено, при условие че такива знаци могат да отличат продуктите или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.

↓ 422/2004 член 1, т. 1

Член 5

Лица, които могат да бъдат притежатели на марки на Общността

Всяко физическо или юридическо лице, включително органите, създадени съгласно публичното право, може да бъде притежател на марка на Общността.

↓ 40/94

Член 6

Начини за придобиване на марка на Общността

Марка на Общността се получава чрез регистрация.

Член 7

Абсолютни основания за отказ

1. Отказва се регистрацията на:

- а) знаците, които не отговарят на изискванията на член 4;
- б) марките, които са лишени от отличителни белези;
- в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат, в търговията, за да се означа вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености;
- г) марките, които се състоят предимно от знаци или означения станали обичайни в ежедневиия език или в почтените и трайни търговски практики;
- д) знаците, които се състоят главно от:

↓ 40/94 (адаптиран)

- и) формата, която е резултат от естеството на самите стоки;
- ii) формата на стоката, необходима за получаването на технически резултат;
- iii) от формата, която дава съществена стойност на стоките;
- е) марките, които противоречат на обществения ред и на приетите принципи на морала;
- ж) марките, които са от такова естество, че да заблудят обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугата;
- з) марките, които поради липса на разрешение от компетентните органи, трябва да бъдат отказани въз основа на член 6б от Парижката конвенция за защита на индустриалната собственост, наречерна по-долу „Парижката конвенция” ;
- и) марките, които съдържат отличителни знаци, емблеми или гербове различни от тези посочени в член 6в от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган;

↓ 3288/94 член 1, т. 3

- й) марките за вина, които включват или които са съставени от географски указания, предназначени да идентифицират вината или за спиртни напитки (*eau-de-vie*), които включват или които са съставени от географски указания, предназначени да идентифицират спиртните напитки (*eau-de-vie*), когато тези вина или тези спиртни напитки (*eau-de-vie*) нямат този произход;

↓ 422/2004 член 1, т. 2
(адаптиран)

- к) марки, които съдържат или се състоят от наименование за произход или географско указание, регистрирани в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета¹¹ , тогава когато те съответстват на една от ситуациите, обхванати от член 13 от упоменатия регламент, и относно същия вид продукт, при условие че заявката за регистрация на марката е била подадена след датата на подаването в Комисията на заявката за регистрация на наименованието за произход или на географското указание.

↓ 40/94 (адаптиран)

2. Параграф 1 се прилага, независимо, че мотивите за отказ съществуват само в една част на Общността.

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилага ако марката е станала отличителна за стоките или услугите, за които се иска регистрацията в резултат на използването ѝ.

Член 8

Относителни основания за отказ

1. При възражение на притежателя на по-ранна марка, се отказва регистрацията на заявената марка:

- а) когато тя е идентична с по-ранната марка и когато стоките или услугите, за които се прилага регистрацията са идентични със стоките и услугите с които се опазва по-ранната марка;
- б) когато поради своята идентичност или прилика с по-ранната марка и поради идентичността или приликата на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, в която по-ранната марка е защитена; вероятността от объркване включва риска от свързване с по-ранната марка.

¹¹ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.

2. За целите на параграф 1 „по-ранни марки“ означават:

- a) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, като се вземат предвид, когато е уместно, претендираните приоритети, по отношение на тези марки:
 - i) марки на Общността;
 - ii) марките, регистрирани в една държава-членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, Бюрото за Индустириална собственост на Бенелюкс ;
 - iii) марките, които са регистрирани съгласно международни договорености, които са в сила в дадена държава-членка;

↓ 1992/2003 член 1, т. 1

- iv) марки, регистрирани съгласно международни договорености, които имат сила в Общността;

↓ 40/94 (адаптиран)

- б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;
- в) марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността или, когато е уместно, към датата на претендирания приоритет, по отношение на заявката за регистрация на марка на Общността, са „общоизвестни“ в дадена държава-членка съгласно смисъла в който думата „общоизвестен“ се използва в член 6а от Парижката конвенция.

3. При възражение на притежателя на марката, се отказва регистрация на дадена марка, когато тя е поискана от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съгласието на притежателя, освен ако този агент или този представител не обоснове действията си.

↓ 422/2004 член 1, т. 3

4. При възражение на притежател на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговия с по-голямо значение от местното, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Общността или законодателството на държавата-членка, което регламентира този знак:

- а) правата по отношение на този знак са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на марка на Общността или приоритетната дата, претендирана за подаване на заявката за регистриране на марка на Общността;
- б) този знак предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-късно регистрирана марка.

5. При възражение на притежателя на по-ранна марка по смисъла на параграф 2 и без да се изключват условията на параграф 1 , марката, за която е била подадена заявката, не се регистрира, когато е идентична или подобна на по-ранна марка и трябва да бъде регистрирана за стоки или услуги, които не са подобни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато, в случай на по-ранна марка на Общността, тя се ползва с добра репутация в Общността, а в случай на по-ранна национална марка, тя се ползва с добра репутация в съответната държава-членка, и когато ползването без основателна причина на марка, за която е била подадена заявка се ползва неоснователно от отличителните белези или от добрата репутация на по-ранната марка, или ще ѝ нанесе вреда.

РАЗДЕЛ 2

ДЕЙСТВИЕ НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Член 9

Права, предоставени от марката на Общността

1. Марката на Общността предоставя на своя притежател изключително право. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва по време на търговията:

- а) знак, който е идентичен с марката на Общността за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които марката на Общността е регистрирана;
- б) всеки знак, за който, поради неговата идентичност или прилика с марката на Общността и поради идентичността или приликата на продукти или услуги, обхванати от марката и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване между знака и марката;
- в) всеки знак, който е идентичен или подобен на марката на Общността за стоки или за услуги, които не са подобни на тези, за които марката на Общността е регистрирана, когато тя има добра репутация в Общността и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния белег или от известността на марката на Общността или им нанася вреда.

2. Може също да бъде забранено, ако условията изложени в параграф 1 са налице:

- а) да се поставя знака върху стоките или върху техните опаковки;
- б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара или да се съхраняват за тези цели под този знак или да се предлага да се предоставят услуги под този знак;
- в) да се внасят или да се изнасят стоки с този знак;
- г) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата.

3. Правата, предоставени от марката на Общността, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката. Въпреки това, може да бъде поискано разумно обезщетение за въпроси, повдигнати след публикуването на заявката за марка на Общността, които след публикуването на регистрацията на марката биха били забранени в резултат на това публикуване. Сезираният съд не може да се произнесе по същество докато регистрацията не бъде публикувана.

Член 10

Възпроизвеждане на марката на Общността в речниците

Ако възпроизвеждането на дадена марка на Общността в речник, в енциклопедия или в сходно справочно произведение, създава впечатлението, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които марката е регистрирана, издателят, по искане на притежателя на марката на Общността, гарантира, че възпроизвеждането на марката, най-късно при следващото издание на публикуването, е придружено от указанието, че това е регистрирана марка.

Член 11

Забрана за използване на марка на Общността, регистрирана от името на агент или на представител

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, той има право да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител, ако той не е разрешил това използване, освен ако агентът или представителят не оправдаят действията си.

Член 12

Ограничения на действието на марката на Общността

Марката на Общността не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия:

- а) неговото име или адрес;
- б) означения, свързани с вида, с качеството, с количеството, с предназначението, стойността, географския произход, с момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата или с други характеристики на стоките и услугите;
- в) марката, когато това е необходимо, за да се означаи предназначението на даден продукт или услуга, по-специално като допълнителни или резервни части.

при положение че ги използва в съответствие с почтената практика в областта на производството или търговията.

Член 13

Изчерпване на правата, предоставени от марката на Общността

1. Марката на Общността не позволява на своя притежател да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Общността под тази марка от притежателя или с негово съгласие.
2. Параграф 1 не се прилага когато съществуват законни основания за притежателя да се противопостави на по-нататъшното търгуване на стоките, по-специално когато състоянието на стоките е променено или влошено след тяхното пускане на пазара.

Член 14

Допълнително прилагане на националното законодателство в областта на нарушенията

1. Действието на марките на Общността се регулира единствено от разпоредбите на настоящия регламент. В други случаи, нарушения на правата върху марка на Общността се регулират от националното законодателство относно нарушения на правата върху национална марка в съответствие с разпоредбите на дял X.
2. Настоящият регламент не изключва действия, отнасящи се до марка на Общността да бъдат предприети съгласно законодателството на държавите-членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.
3. Приложимият процедурен правилник се прилага в съответствие с разпоредбите на дял X.

РАЗДЕЛ 3

ИЗПОЛЗВАНЕ НА МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 15

Използване на марки на Общността

1. Ако, в срок от пет години, считано от регистрацията, марката на Общността не е била реално използвана от притежателя в Общността във връзка със стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат петгодишен период, марката на Общността е предмет на санкции, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползване.

Следното също така представлява използване по смисъла на алинея първа :

- а) използването на марка на Общността под форма, която се различава по елементи, които не променят отличителния характер на марката във формата, в която тя е била регистрирана;
- б) поставянето на марката на Общността върху стоките или върху тяхната опаковка в Общността единствено за целите на износа.

2. Използването на марката на Общността със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.

РАЗДЕЛ 4

ОБЩНОСТНАТА МАРКА КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ

Член 16

Приравняване на марките на Общността с националната марка

1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, марката на Общността като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Общността като национална марка, регистрирана в държавата-членка, в която, според регистъра на марките на Общността:

- а) се намира седалището или постоянният адрес на притежателя към съответната дата;
- б) когато буква а) не се прилага, притежателят има предприятие към съответната дата.

2. В случаите, които не са предвидени в параграф 1, държавата-членка посочена в споменатия параграф е държавата-членка, в която се намира седалището на службата.
3. Ако две или повече лица са упоменати в регистъра за марките на Общността като съпритежатели, параграф 1 се прилага по отношение на този, който е вписан първи; при липса на такъв, той се прилага, по реда на тяхното вписване по отношение на следващите съпритежатели, които са упоменати там. Когато параграф 1 не се прилага по отношение на никой от съпритежателите, се прилага параграф 2.

Член 17

Прехвърляне

1. Марка на Общността може да бъде прехвърляна, отделно от каквото и да било прехвърляне на предприятието, по отношение на част или на всички стоки или услуги, за които тя е била регистрирана.
2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката на Общността, освен ако, в съответствие със законодателството, регулиращо прехвърлянето, съществува договореност в противен смисъл или това се подразбира ясно от обстоятелствата. Тази разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.
3. Без да се засяга параграф 2, прехвърлянето на марка на Общността се прави писмено и изисква подписа на страните по договора, освен ако то произтича от съдебно решение; в противен случай прехвърлянето е нищожно.
4. Когато от документите по прехвърлянето е ясно, че поради прехвърлянето, марката на Общността ще може да заблуди обществеността по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите, по отношение на които тя е регистрирана, службата не регистрира прехвърлянето, освен ако правоприемникът не се съгласи да ограничи регистрацията на марката на Общността по отношение на стоки или на услуги, за които не е вероятно да бъде подвеждаща.
5. По искане на една от страните, прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува.
6. Докато прехвърлянето не е било вписано в регистъра, правоприемникът не може да се позовава на правата произтичащи от регистрацията на марката на Общността.
7. Когато трябва да бъдат спазени срокове по отношение на службата, правоприемникът може да направи в службата декларациите, предвидени за тази цел, веднага щом тя получи искането за регистриране на прехвърлянето.
8. Всички документи, които изискват нотифициране на притежателя на марката на Общността, в съответствие с член 79, се адресира до лицето регистрирано като притежател.

Член 18

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е титуляр на тази марка, без разрешението на притежателя, той има право да иска предоставянето в негова полза на упоменатото регистриране, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

Член 19

Вещни права

1. Марката на Общността може, независимо от предприятието, да бъде дадена като гаранция или да бъде предмет на други вещни права.
2. По искане на една от страните, правата упоменати в параграф 1 се вписват в регистъра и се публикуват.

Член 20

Принудително изпълнение

1. Марка на Общността може да бъде предмет на принудително изпълнение.
2. По отношение на процедурата по принудително изпълнение по отношение на марка на Общността, изключителна компетентност имат съдилищата и органите на държавата-членка определена в съответствие с член 16.
3. По искане на една от страните, принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

↓ 422/2004 член 1, т. 4

Член 21

Процедури по несъстоятелност

1. Единствените процедури по несъстоятелност, в които марка на Общността може да участва, са тези които са открити в държавата-членка, на чиято територия се намира центърът на главните дялови участия на длъжника.

↓ 422/2004 член 1, т. 4
(адаптиран)

Въпреки това, когато длъжникът е застрахователно предприятие или кредитна институция, както е определено съответно в Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹² и в Директива 2001/24/ЕО на Европейския

¹² ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.

парламент и на Съвета¹³, единствените процедури по несъстоятелност, в които марка на Общността може да участва, са тези които са открити в държавата-членка, в която е било разрешено предприятието или институцията.

↓ 422/2004 член 1, т. 4

2. В случай на съвместно притежаване на марка на Общността, параграф 1 се прилага по отношение на дела на съпритежателя.

3. Когато марка на Общността участва в процедура по несъстоятелност, по искане на компетентния национален орган вписване със същия ефект се прави в регистъра и се публикува в бюлетина на марките на Общността, посочен в член 89.

↓ 40/94 (адаптиран)

Член 22

Лицензиране

1. Марка на Общността може да бъде обект на лицензия за всички или за някои от стоките или услугите, за които тя е регистрирана и за част или за цялата Общност. Лицензията може да бъде изключителна и неизключителна.

2. Притежателят на марка на Общността може да се позове на правата, предоставени от тази марка срещу лицензополучател, който нарушава една от клаузите на лицензионния договор по отношение

а) на неговия срок;

б) на формата предмет на регистрацията, под която марката може да бъде използвана;

в) естеството на стоките или на услугите за които е предоставена лицензията;

г) територията на която марката може да бъде поставяна; или

д) качеството на произвежданите стоки или на предоставяните от лицензополучателя услуги.

3. Без да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне процедура за нарушение на марка на Общността само със съгласието на притежателя ѝ. Въпреки това, притежателят на изключителна лицензия може да започне такава процедура, ако, след официално уведомление, притежателят на марката не започне сам процедура за нарушение в рамките на подходящ срок.

¹³ ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

4. Всеки лицензополучател има право да се намеси в процедурата за нарушение, започната от притежателя на марката на Общността за да получи възстановяване на щетите, които са му причинени.

5. По искане на една от страните, предоставянето или прехвърлянето на лицензия за марка на Общността се вписва в регистъра и се публикува.

Член 23

Действие по отношение на трети лица

1. Правните действия, посочени в членове 17, 19 и 22 относно марката на Общността са противопоставими спрямо трети лица във всички държави-членки едва след вписването им в регистъра. Въпреки това, преди неговото вписване, едно такова действие е противопоставимо спрямо трети лица, които са придобили права по отношение на марката преди датата на това действие, но които са знаели за него към момента на придобиването на тези права.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на лице, което придобива марка на Общността или право върху марката на Общността чрез прехвърлянето на цялото предприятие или чрез всяко друго универсално правоприемство.

3. Противопоставимостта спрямо трети лица на правните действия, посочени в член 20 се урежда от законодателството на държавата-членка, определена в съответствие с член 16.

4. До влизането в сила на общи правила за държавите-членки в областта на несъстоятелността, противопоставимостта спрямо третите лица на една процедура по несъстоятелност или на сходни процедури се регулира от законодателството на държавата-членка, в която за първи път е била започната такава процедура по смисъла на националното законодателство и конвенциите, приложими в тази област.

Член 24

Заявка за марка на Общността като обект на собственост

Членове 16—23 се прилагат по отношение на заявките за марка на Общността.

ДЯЛ III

ЗАЯВКА ЗА МАРКА НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ I

ПОДАВАНЕ НА ЗАЯВКА И УСЛОВИЯ, НА КОИТО ТЯ ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯ

Член 25

Подаване на заявка

1. Заявката за марка на Общността се подава по избор на заявителя:

- а) в службата;
- б) в централната служба за индустриална собственост на една държава-членка или в Бюрото за Индустриална собственост за Бенелюкс . Така подадената заявка има същия ефект, както ако бъде подадена на същата дата в службата.

2. Когато заявката е подадена в централната служба за индустриална собственост на дадена държава-членка или в Бюрото за Индустриална собственост за Бенелюкс , тази служба или това бюро предприема всички необходими мерки за да предаде заявката на службата за хармонизация във вътрешния пазар в срок от две седмици след подаването. Тя може да изиска от заявителя такса, която не надвишава свързаната с това административна стойност при приемането и при предаването на заявката.

422/2004 член 1, т. 5

3. Заявките, посочени в параграф 2, които достигат до службата след повече от два месеца от подаването, се счита, че са били подадени на датата, на която заявката е достигнала до службата.

40/94 (адаптиран)
 1992/2003 член 1, т. 6

4. Десет години след влизането в сила на регламент (ЕО) № 40/94 , Комисията изготвя доклад относно функционирането на системата на подаване на заявката за марка на Общността, придружен, ако има такива, от предложения целящи да променят тази система.

Член 26

Условия, на които трябва да отговаря заявката

1. Заявка за марка на Общността съдържа:

- а) искане за регистрация на марка на Общността;
- б) информация, която позволява да се идентифицира заявителя;
- в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;
- г) представянето на марката.

2. Заявката за марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка и, когато е уместно, на една или повече такси на клас.

3. Заявката за марка на Общността трябва да отговаря на условията, установени в регламента за прилагане, посочен в член $\rightarrow_1 162 \leftarrow$, параграф 1, наречен по-долу „регламента за прилагане”.

Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1 са подадени в службата от заявителя или, ако заявката е била подадена в централната служба на държава-членка или в Бюрото за Индустириална собственост за Бенелюкс , в него, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи.

Член 28

Класификация

Стоките и услугите, за които се прилагат марки на Общността се класифицират според системата за класификация, предвидена в регламента за прилагане.

РАЗДЕЛ 2

ПРИОРИТЕТ

Член 29

Право на приоритет

↓ 3288/94 член 1, т. 4

1. Лице, което надлежно е подало заявка за марка във или за една от държавите — страни по Парижката конвенция или по споразумението за създаване на Световната търговска организация, или неговият правоприменник, се ползва, при подаването на заявка за марка на Общността за същата марка и за стоки или услуги идентични със или съдържащи се в тези, за които е била подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца, считано от датата на подаване на първата заявка.

↓ 40/94

2. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености се признава като пораждащо право на приоритет.

3. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно за да се установи датата, на която заявката е била подадена, какъвто и да е резултатът от тази заявка.

4. Последваща заявка за марка, което е била предмет на предходна първа заявка по отношение на същите стоки и на същите услуги, и която е подадена или по отношение на същата страна се счита като първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че, към датата на подаване на последваща заявка, предходната заявка била оттеглена, оставена без движение или е получила отказ без да е била подложена на публична проверка и без да произтичат права, и което още не е послужила за основание за претендиране на право на приоритет. Тогава предходната заявка не може повече да служи за основание за претендиране на право на приоритет.

↓ 3288/94 член 1, т. 5

5. Ако първото подаване е било направено в държава, която не е страна по Парижката конвенция или по споразумението за създаване на Световната търговска организация, параграфи 1 – 4 се прилагат само доколкото според публикувани констатации тази държава предоставя, въз основа на едно първо подаване, направено в Службата и при условия, равностойни на тези, установени в настоящия регламент, право на приоритет с равностоен ефект.

↓ 40/94

Член 30

Претендиране на приоритет

Заявителят, който иска да се възползва от приоритета на предходна заявка е длъжен да представи декларация за приоритет и едно копие от предходна заявка. Ако езикът на последната не е един от езиците на службата, заявителят е длъжен да представи превод на предходната заявка на едни от тези езици.

Член 31

Действие на правото на приоритет

В резултат на действието на правото на приоритет, датата на предимството се счита като дата на подаване на заявката за марка на Общността за целите на определянето на поредността на правата.

Член 32

Значение на националното подаване на заявката

Заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване има, в държавите-членки, значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, на което се прави позоваване в подкрепа на искането за марка на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ИЗЛОЖБЕН ПРИОРИТЕТ

Член 33

Изложбен приоритет

1. Ако заявителят за марка на Общността е представил, под марката, за която е подадена заявката, стоки или услуги, по време на международна изложба, официална или официално призната по смисъла на Конвенцията относно международните изложби, подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. и последно изменена на 30 ноември 1972 г., той може, при условие че подава заявка в срок от шест месеца, считано от датата на първото представяне на стоките или на услугите с марката, за която е подадена заявка, да се позовава, считано от тази дата, на право на приоритет по смисъла на член 31.

2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет, в съответствие с параграф 1, трябва, при условията посочени в регламента за прилагане да представи доказателства, че стоките или услугите са били представени на изложбата с подадената марка.

3. Изложбен приоритет предоставен в една държава-членка или в една трета страна не продължава срока на приоритет, предвиден в член 29.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕТЕНДИРАНЕ НА ПРЕДХОДНОСТ НА НАЦИОНАЛНА МАРКА

Член 34

Претендиране на предходност на националната марка

1. Притежателят на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително на марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, които имат действие в държава-членка, който подава заявка за същата марка, с цел тя да бъде регистрирана като марка на Общността за стоки или за услуги идентични с тези, за които по-ранната марка е била регистрирана или съдържащи се в тях, може да претендира за марката на Общността дата на предходност на по-ранната марка, по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.
2. Единствената последица от предходността, съгласно настоящия регламент е, че когато притежателят на марката на Общността се откаже от по-ранната марка или допусне да изтече нейната регистрация, се счита, че той продължава да се ползва със същите права, като тези, които той би имал ако по-ранната марка продължи да бъде регистрирана.
3. Предходността, претендирана за марката на Общността изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е отменена или когато тази марка е обявена за недействителна или когато от нея бъде направен отказ преди регистрацията на марката на Общността.

Член 35

Претендиране на предходност след регистрирането на марка на Общността

↓ 422/2004 член 1, т. 6

1. Притежателят на марка на Общността, който е притежател на по-ранна идентична марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана в страните от Бенелюкс или на по-ранна идентична марка с международна регистрация валидна в държава-членка, за стоки или услуги, които са идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранна марка, може да претендира предходност на по-ранната марка по отношение на държавата-членка, в или за която тя е била регистрирана.

↓ 40/94

2. Прилага се член 34, параграфи 2 и 3.

ДЯЛ IV

ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯТА

РАЗДЕЛ 1

РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЗАЯВКИТЕ

Член 36

Проверка на условията за подаване

1. Службата проверява:

- а) дали заявката за марка на Общността отговаря на условията за предоставяне на дата за подаване в съответствие с член 27;

↓ 422/2004 член 1, т. 7

- б) заявката за марка на Общността отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, и на условията, установени в регламента за прилагане.

↓ 40/94

- в) когато е приложимо, дали таксите за клас са били платени в предвидения срок.

2. Когато заявката за марка на Общността не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, службата кани заявителя да отстрани, в определените срокове, нередностите или да заплати дължимите такси.

3. Ако в тези срокове не бъдат отстранени констатираните нередности или не бъдат заплатени дължимите такси, съгласно параграф 1, буква а), заявката не се разглежда като заявка за марка на Общността. Ако заявителят се съобрази с поканата на службата, тя предоставя, като дата на подаване на заявката, датата на която са били отстранени констатираните нередности или е било извършено дължимото плащане.

4. Ако констатираните нередности съгласно параграф 1, буква б) в установените срокове не бъдат отстранени, службата отхвърля заявката.

5. Ако неизпълнението на задължението за плащане, констатирано съгласно параграф 1, буква в) не бъде отстранено, в рамките на определените срокове, заявката се счита за оттеглена, освен ако не стане ясно кои са класовете изделия или услуги, които платената сума е предназначена да покрие.

6. Неспазването на разпоредбите отнасящи се до претенцията за приоритет води до загуба на правото на приоритет на заявката.

7. Ако не бъдат изпълнени условията относно претенцията за предходност на национална марка, води до загуба на това право по отношение на заявката.

Член 37

Проверка относно абсолютните основания за отказ

1. Когато, съгласно член 7 е отказано да бъде регистрирана марка за всички или за част от стоките или от услугите, за които е подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за тези стоки или услуги.

2. Когато марката съдържа елемент, който няма отличителни белези и когато включването на този елемент в марката може да породни съмнения относно обхвата на защитата на марката, службата може да поиска, като условие за регистрацията на въпросната марка заявителят да декларира, че той няма да се позовава на изключителни права по отношение на този елемент. Това опровержение се публикува едновременно със заявката или, според случая, с регистрацията на марката на Общността.

3. Заявката не се отхвърля преди на заявителят да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите възражения.

РАЗДЕЛ 2

ПРОУЧВАНЕ

↓ 422/2004 член 1, т. 9

Член 38

Търсене

1. След като е определила датата на подаването, службата съставя отчет за резултатите от търсенето в Общността, цитиращ откритите предишни марки на Общността или заявки за марки на Общността, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка.

2. Когато, по времето на подаването на заявка за марка на Общността, заявителят поиска отчет на резултати от търсене да бъде изготвен също така и от централните служби за индустриална собственост на държавите-членки, и когато съответната такса за търсенето е била платена в рамките на срока за плащане на таксата за подаване на заявката, службата изпраща, веднага след като е била определена датата на подаване на заявката за марка на Общността, копие от нея до централната служба за индустриална собственост на всяка една от държавите-членки, които са информирали службата за

решението си да извършват търсене в своите собствени регистри на марки по отношение на заявки за марки на Общността.

3. Всяка една от посочените в параграф 2 централни служби за индустриална собственост изпраща на службата, в рамките на два месеца от датата, на която тя е получила заявката за марка на Общността, отчет за резултатите от търсенето, който или цитира онези намерени предишни национални марки или заявки за марки, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка, или декларира, че търсенето не е открило никакви такива права.

4. Посочените в параграф 3 отчети за резултатите от търсенето се изготвят на стандартен формуляр, изготвен от службата, след консултации с Административния съвет, предвиден в член 126, параграф 1, наречен по-долу „Административния съвет”. Най-важните компоненти на съдържанието на този формуляр се установяват в регламента за прилагане.

5. Определена сума се заплаща от службата на всяка една централна служба за индустриална собственост за всеки един отчет за резултати от търсене, предоставен от тази служба в съответствие с параграф 3. Размерът на тази сума, който е един и същ за всички служби, се определя от бюджетния комитет посредством решение, прието с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки.

6. Службата изпраща незабавно на заявителя на марката на Общността отчета за резултатите от търсенето в Общността и всички поискани отчети за резултати от национални търсения, получени в рамките на времевия срок, определен в параграф 3.

7. След публикуването на заявката за марка на Общността, което не може да се извърши преди изтичането на срок от един месец от датата, на която службата изпрати на заявителя отчетите от резултатите от търсенията, службата информира, за публикуването на заявки за марки, притежателите на марки на Общността или за заявки за по-ранни марки на Общността, посочени в отчета от резултатите от търсенията в рамките на Общността.

↓ 40/94

РАЗДЕЛ 3

ПУБЛИКУВАНЕ НА ЗАЯВКАТА

↓ 422/2004 член 1, т. 10

Член 39

Публикуване на заявката

1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността, са изпълнени и ако посоченият в член 38, параграф 7 срок е изтекъл, заявката се публикува в степента, в която не е отхвърлена съгласно член 37.

2. Когато след публикацията заявката е отхвърлена съгласно член 37, решението за отхвърлянето се публикува когато стане окончателно.

↓ 40/94

РАЗДЕЛ 4

СЪОБРАЖЕНИЯ НА ТРЕТИ ЛИЦА И ВЪЗРАЖЕНИЕ

Член 40

Съображения на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и органите, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат, след публикуването на заявката за марка на Общността, да изпратят на службата писмени съображения посочващи мотивите, поради които марката не се регистрира *ex officio*, и по-специално, съгласно член 7. Те не са страни по процедурата пред службата.

2. Съображенията, посочени в параграф 1 се съобщават на заявителя, който може да вземе становище.

Член 41

Възражение

1. В срок от три месеца след публикуването на заявката за марка на Общността може да бъде направено възражение срещу регистрацията на марка на основание, че не може да бъде регистрирана съгласно член 8:

- а) от притежателите на по-ранните марки, посочени в член 8, параграф 2, както и от лицензополучателите упълномощени от притежателите на тези марки по отношение на член 8, параграфи 1 и 5;
- б) от притежатели на марки посочени в член 8, параграф 3;
- в) от притежатели на по-ранни марки или знаци посочени в член 8, параграф 4 и от лицата, упълномощени съгласно съответното национално законодателство, да упражняват тези права.

2. Възражение срещу регистрацията на марката може да бъде направено при условията, установени в параграф 1 в случай на публикуване на изменена заявка в съответствие с член 43, параграф 2, второ изречение.

3. Възражението трябва да бъде направено писмено и трябва да уточнява основанията, на които е направено. То се счита направено едва след плащането на таксата за възражение. В срока, определен от службата, възражаващият може да предостави в подкрепа на този случай факти, доказателства и аргументи.

Член 42

Разглеждане на възражението

1. При разглеждането на възражението службата приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока който им е предоставен от службата, съображения относно съобщенията на другите страни или на тях самите.

2. По искане на заявителя, притежателят на една по-ранна марка на Общността, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години предхождащи публикуването на заявката за марка на Общността, по-ранната марка на Общността е била обект на реално използване в Общността за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и които той цитира за обосноваване на възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, по-ранната марка е била регистрирана за не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства, възражението се отхвърля. Акопо-ранната марка на Общността е била използвана само за една част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на по-ранни национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Общността е заменено с използването в държавата-членка, в която по-ранната национална марка е защитена.

4. Ако го сметне за необходимо, службата може да покани страните да се помирят.

5. Ако от разглеждането на възражението става ясно, че е изключено марката да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. В противен случай, възражението се отхвърля.

6. Решението за отхвърляне на заявката се публикува когато се финализира.

РАЗДЕЛ 5

↓ 422/2004 член 1, т. 11

ОТТЕГЛЯНЕ, ОГРАНИЧАВАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И РАЗДЕЛЯНЕ НА ЗАЯВКАТА

↓ 40/94

Член 43

Оттегляне, ограничаване и промяна на заявката

1. Заявителят може по всяко време да оттегли своята заявка за марка на Общността или да ограничи списъка на стоки или услуги, който се съдържа в него. Когато заявката е вече публикувана, оттеглянето или ограничаването също се публикуват.

2. Освен това, заявката за марка на Общността може да бъде изменена по искане на заявителя само за да бъдат поправени името и адреса на заявителя, грешки при изразяването или при транскрипцията, или очевидни грешки, доколкото едно такова поправяне не променя марката или не разширява списъка на стоките или на услугите. Когато измененията се отнасят до начина по който марката е представена или списъка на стоките или услугите, и когато тези изменения се правят след публикуването на заявлението, то се публикува, така както е било изменено.

↓ 422/2004 член 1, т. 12

Член 44

Разделяне на заявката

1. Заявителят може да раздели заявката като обяви, че някои от стоките и услугите, включени в оригиналната заявка, ще бъдат обект на една или повече отделно обособени заявки. Стоките или услугите в отделно обособена заявка няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната заявка, нито с тези, които са включени в други отделно обособени заявки.

2. Обявяване на разделяне на заявката няма да бъде допустимо:

- a) ако в случаите, когато е било внесено възражение срещу оригиналната заявка, такава отделно обособена заявка има за ефект въвеждането на разделение между стоките и услугите, срещу които е насочено възражението, дотогава

докато решението на отдела по споровете стане окончателно или процедурите по възражението бъдат окончателно преустановени по друг начин;

б) през периодите, предвидени в регламента за прилагане.

3. Обявяването на разделяне трябва да е в съответствие с разпоредбите, изложени в регламента за прилагане.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащането на такса. Докато таксата не бъде платена, заявката се счита за неподадена.

5. Разделянето влиза в сила на датата, на която то бъде отразено в досиетата, водени от службата относно оригиналната заявка.

6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната заявка преди датата, на която службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената заявка или заявки. Таксите за оригиналните заявки, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената заявка запазва датата на подаване и евентуални дата на приоритет и на предходност на оригиналната заявка.

↓ 40/94

РАЗДЕЛ 6

РЕГИСТРАЦИЯ

Член 45

Регистрация

Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент, и когато в срока, посочен в член 41, параграф 1 не е било направено нито едно възражение или когато възражението е било отхвърлено с окончателно решение, марката се регистрира като марка на Общността, при условие че таксата за регистрацията е била платена в определения срок. Ако таксата не е платена в този срок, искането се счита за оттеглено.

ДЯЛ V

↓ 422/2004 член 1, т. 13

СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ, ПРОМЯНА И РАЗДЕЛЯНЕ НА МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

↓ 40/94

Член 46

Срок на регистрацията

Срокът на регистрацията на марката на Общността е десет години считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена, в съответствие с член 47 за периоди от по десет години.

Член 47

Подновяване

1. Регистрацията на марката на Общността се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко лице изрично упълномощено от него, при условие че таксите са били платени.
2. Службата информира притежателя на марката на Общността и всеки притежател на регистрирано право върху марката на Общността за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Липсата на такава информация не ангажира отговорността на службата.
3. Молбата за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който срокът на защита свършва. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай, молбата може все още да бъде представена и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първо изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.
4. Когато молбата е подадена или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които марката на Общността е регистрирана, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги.
5. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.

Член 48

Промяна

1. Марката на Общността не се променя в регистъра през периода на регистрацията нито при подновяването ѝ.
2. Въпреки това, марката на Общността включва името и адреса на притежателя, всяка тяхна промяна, което не засяга съществено идентичността на марката, така както е била регистрирана първоначално, може да бъде регистрирано по молба на притежателя.
3. Публикуването на регистрацията и на промяната съдържа представяне на марката на Общността така както е променена. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от промяната могат да оспорят регистрацията ѝ в срок от три месеца след публикуването.

↓ 422/2004 член 1, т. 14

Член 49

Разделяне на регистрацията

1. Притежателят на марката на Общността може да раздели регистрацията като обяви, че някои от стоките или услугите, включени в оригиналната регистрация, ще бъдат обект на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.
2. Обявяване на разделяне не е допустимо:
 - а) ако, в случаите когато искането за отмяна на права или за обявяване на недействителност е подадено срещу оригиналната регистрация, обявяването на разделянето има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отмяна на права или за обявяване на недействителност, дотогава докато решението на отдела по заличаването стане окончателно или процедурите бъдат окончателно преустановени по друг начин;
 - б) ако, в случаите когато насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност е подаден в дело пред съд за марките на Общността, обявяването на разделяне има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на насрещния иск, дотогава докато отсъждането на съда за марките на Общността не бъде отразено в регистъра съгласно член 100, параграф 6.
3. Обявяването на разделянето трябва да е в съответствие с разпоредбите, определени в регламента за прилагане.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащане на такса. Докато таксата не бъде платена, обявяването се счита за ненаправено.
 5. Разделянето влиза в сила на датата, на която бъде вписано в регистъра.
 6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната регистрация преди датата, на която службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената регистрация или регистрации. Таксите за оригиналната регистрация, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.
 7. Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване и евентуални дата на приоритет и на предходност на оригиналната регистрация.
-

↓ 40/94

ДЯЛ VI

ОТКАЗ, ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

РАЗДЕЛ 1

ОТКАЗ

Член 50

Отказ

1. Марката на Общността може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите за които тя е била регистрирана.
2. Отказът се обявява писмено пред службата от притежателя на марката. Той има действие само след като бъде вписан в регистъра.
3. Отказът се вписва в регистрира само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия отказът се вписва в регистъра само ако притежателя на марката докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока посочен в регламента за прилагане.

РАЗДЕЛ 2

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТМЯНА

Член 51

Основания за отмяна

1. Правата на притежателя на марката на Общността се обявяват за отменени, въз основа на искане представено в службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

- а) ако през един непрекъснат период от пет години, марката не е била предмет на реално използване в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да изтъква, че правата на притежателя на марка на Общността би трябвало да бъдат отменени, ако в промеждутъка между изтичането на петгодишния период и представянето на искането или насрещния иск, използването на марката е било започнато или подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на неизползване, не се взима предвид когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателя е научил, че искането би могло да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;
- б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;
- в) ако, в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да заблуди обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги;

2. Когато основанията за отмяна на правата съществуват само за една част от стоките или от услугите, за които марката на Общността е регистрирана, правата на притежателят се отменят само за съответните стоки или услуги.

РАЗДЕЛ 3

ОСНОВАНИЯ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Член 52

Абсолютни основания за недействителност

1. Марка на Общността се обявява за недействителна на основание на искане подадено до службата или въз основа на насрещен иск предявен в производство за нарушение на правата върху марка:

↓ 422/2004 член 1, т. 16

а) когато марката на Общността е била регистрирана в несъответствие с разпоредбите на член 7;

↓ 40/94

б) когато заявителят е бил недобросъвестен при подаване на заявката за марка.

2. Когато марката на Общността е била регистрирана в противоречие с член 7, параграф 1, буква б), в) или г), тя все пак не може да бъде обявена за недействителна ако, чрез използването ѝ, тя е придобила след регистрацията си отличителен характер за стоките или за услугите, за които е била регистрирана.

3. Когато съществува основание за недействителност само за една част от стоките или услугите, за които марката на Общността е била регистрирана, недействителността на марката може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги.

Член 53

Относителни основания за недействителност

1. Марката на Общността се обявява за недействителна на основание на искане подадена до службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение:

а) когато съществува по-ранна марка, както е посочено в член 8, параграф 2 и условията, установени в параграф 1 или в параграф 5 от посочения член са изпълнени;

б) когато съществува марка, както е посочено в член 8, параграф 3 и условията, установени в посочения параграф са изпълнени;

в) когато съществува по-ранно право, както е посочено в член 8, параграф 4 и условията, установени в посочения параграф са изпълнени.

↓ 422/2004 член 1, т. 17
(адаптиран)

2. Марка на Общността също така се обявява за недействителна при подаване на искане пред службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, тогава когато използването на тази марка може да бъде забранено по силата на друго по-ранно право ☒ съгласно законодателството на Общността или съгласно националното законодателство, регламентиращо защитата ☒, и по-специално:

- а) право на име;
 - б) право на лично изображение;
 - в) авторско право;
 - г) право на индустриална собственост.
-

↓ 40/94

3. Дадена марка на Общността не може да бъде обявена за недействителна, когато притежателят на право посочено в параграфи 1 или 2 даде изрично съгласието си за регистрацията на марката на Общността преди подаването на искането за обявяване на недействителността или на насрещния иск.

4. Когато притежателят на едно от правата, посочени в параграф 1 или 2, който предварително е подал искане за обявяване на дадена марка на Общността за недействителна или предяви насрещен иск в производство за нарушение, не може да подаде ново искане за обявяване на недействителността или да отправи насрещен иск на базата на друго от посочените права, на които той би могъл да се позове в подкрепа на първото си искане или насрещен иск.

5. Прилага се член 52, параграф 3.

Член 54

Ограничаване на правата вследствие търпимост

1. Когато притежател на марка на Общността, който е търпял в родължение на пет последователни години, използването на оследваща марка на Общността в Общността, като е знаел за това използване, повече не може въз основа на по-ранната марка нито а подаде заявка за обявяване на последващата марка за едействителна, нито да се противопоставя на използването на оследващата марка по отношение на стоките или услугите, за оито е била използвана последващата марка, освен ако регистраията на заявката за последваща марка на Общността е била извършена недобросъвестно.

2. Когато притежателят на по-ранна национална марка, както е осочено в член 8, параграф 2 или на друг по-ранен знак, посочен член 8, параграф 4, който е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща марка на Общността в държавата-членка, в която тази по-ранна марка или друг по-ранен знак е защитен, като е знаел за това използване, повече не може, на основание на по-ранна марка или на друг по-ранен знак нито да подаде заявка за обявяване на последващата марка за недействителна, нито да се противопостави на използването на последваща марка за стоките или услугите за които е била използвана последваща марка, освен ако регистрацията на заявката за марка на Общността е била извършена недобросъвестно.

3. В случаите, посочени в параграфи 1 или 2, притежателят на последващата марка на Общността не е упълномощен да противопостави използването на предходното право,

дори независимо че не е възможно повече позоваване на това право срещу последващата марка на Общността.

РАЗДЕЛ 4

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Член 55

Последици от отмяна и недействителност

1. Счита се, че марката на Общността не е имала, считано от датата на подаване на искането за отмяна или на насрещен иск, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали правата на притежателя са били отменени напълно или частично. По искане на една от страните в решението може да бъде определена една по-ранна дата, на която са се появили основанията за отмяна.

2. Счита се, че марката на Общността не е имала, от самото начало, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали марката е била обявена за недействителна напълно или частично.

3. При спазване на националните разпоредби, или относно исканията за компенсиране на щетите причинени в резултат на грешка или поради недобросъвестност на притежателя на марката или относно несправедливо забогатяване, обратното действие на отмяната или на недействителността на марката не засяга:

- а) решение за нарушение, ползващо се със сила на окончателно решение и е било въведено в сила при обявяването на решението за отмяна или недействителност;
- б) договор сключен преди решението за обявяване на отмяна или недействителност, доколкото те са били изпълнени преди това решение; въпреки това, връщането на сумите платени по силата на договора доколкото обстоятелствата го оправдават, може да бъде искано по на основание за справедливост.

РАЗДЕЛ 5

ПРОЦЕДУРА ПО ОТМЯНА И ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ ПРЕД СЛУЖБАТА

Член 56

Искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Искане за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на Общността може да бъде подадено пред службата:

- а) когато се прилагат членове 51 и 52, от всяко физическо или юридическо лице, както и от всяко сдружение създадено, за да представлява интересите на фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, и което по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на него, има процесуална правоспособност;
- б) когато се прилага член 53, параграф 1, от лицата, посочени в член 41, параграф 1;
- в) когато се прилага член 53, параграф 2, от притежателите на предишните права, посочени в тази разпоредба или от лицата, упълномощени да упражняват въпросните права по силата на законодателството на въпросната държава-членка.

2. Искането се прави чрез писмено обосновано становище. То не се счита за подадена докато таксата не бъде платена.

3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо ако по искане, което се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни има произнесено решение от съда на дадена държава-членка и ако това решение има сила на окончателно решение.

Член 57

Разглеждане на искането

1. При разглеждането на искането за отмяна на правата или за обявяване на недействителност, службата приканва страните, толкова често колкото е необходимо, да представят в срока, който им е даден, съображенията си по съобщенията, които тя им е изпратила или по съобщенията на други страни.

2. По искане на притежателя на марката на Общността, притежателят на по-ранна марка на Общността, като страна по процедурата за обявяване на недействителност, представя доказателства, че през периода от пет години, които предхождат датата на искането за обявяване на недействителността, по-ранната марка на Общността е била предмет на реално използване в Общността за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, и на които се основава искането за обявяване на недействителността, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, по-ранната марка на Общността е била регистрирана от най-малко пет години. Освен това, ако по-ранната марка на Общността е била регистрирана най-малко от пет години към датата на публикуването на заявката за марка на Общността, притежателят на по-ранната марка на Общността представя също доказателства, че условията, установени в член 42, параграф 2 са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства, искането за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако по-ранната марка на Общността е била използвана само за част от стоките или услугите за която тя е регистрирана, тя се счита за регистрирана само за тази част от стоките и услугите, за нуждите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност.

3. Параграф 2 се прилага за по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), чрез замяна на използването в държавата-членка, където по-ранната национална марка е защитена с използване в Общността.

4. Службата, ако счита за необходимо може да прикани страните да се споразумеят.

5. Ако от разглеждането на искането за отмяна на права или за обявяване на недействителност става ясно, че марката не е трябвало да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, правата на притежателя на марката на Общността се отменят или се обявяват за недействителни за съответните стоки или услуги. В противен случай искането за отмяна на правата или за обявяване на недействителност се отхвърля.

↓ 422/2004 член 1, т. 18

6. Решението на службата по искане за отмяна на права или за обявяване на недействителност се вписва в регистъра веднага след като то стане окончателно.

↓ 40/94

ДЯЛ VII

ПРОЦЕДУРИ ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 58

Решения, които подлежат на обжалване

1. Решенията на проверителите, на отделите по споровете, на отдела за присъждането на марките и отдела по правните въпроси и на отдела за отмяна подлежат на обжалване. Обжалването спира изпълнението.

2. Решение, което не слага край на една процедура по отношение на една от страните подлежи на обжалване само с окончателното решение, освен ако въпросното решение позволява самостоятелно обжалване.

Член 59

Лица, упълномощени да обжалват и да бъдат страни в процеса по обжалването

Всяка страна в производство, което е приключило с решение може да обжалва това решение, доколкото то не удовлетворява претенциите ѝ. Другите страни в производството са страни по право в производството по обжалване.

Член 60

Срокове и форма на обжалването

Жалбата трябва да бъде в писмена форма и се подава до службата в срок от два месеца считано от деня на нотифициране на решението. Жалбата се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване. В срок от четири месеца считано от датата на нотифициране на решението трябва да бъде представен писмен документ в който са изложени основанията за обжалването.

↓ 422/2004 член 1, т. 19

Член 61

Преразглеждане на решения *ex parte*

1. Ако страната, която е подала жалбата е единствената страна по процедурата и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, отделът коригира решението си.
2. Ако решението не бъде коригирано в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, жалбата се изпраща за разглеждане на апелативния състав незабавно и без коментари относно неговата обоснованост.

↓ 422/2004 член 1, т. 20

Член 62

Преразглеждане на решения *inter partes*

1. Когато на страната, която е подала жалбата се противопоставя друга страна и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, той коригира решението си.
2. Решението може да бъде коригирано, единствено ако отделът, чието решение се оспорва, нотифицира другата страна за намерението си да го коригира и ако тази страна приеме това в рамките на два месеца от датата, на която получи нотификацията.
3. Ако в рамките на два месеца от получаването на посочената в параграф 2 нотификация, другата страна не се съгласи с това че оспорваното решение бъде коригирано и направи изявление в този смисъл или не направи никакво изявление в рамките на установения срок, обжалването се изпраща за разглеждане на апелативния състав без забавяне и без коментар относно неговата обоснованост.
4. Въпреки това, ако отделът, чието решение се оспорва, не счете обжалването за допустимо и добре обосновано в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, то той, вместо да предприеме мерките, предвидени в

параграфи 2 и 3, изпраща за разглеждане обжалването на апелативния състав без забавяне и без коментар относно неговата обосновааност.

↓ 40/94

Член 63

Разглеждане на жалбата

1. Ако жалбата е допустима, апелативният състав проверява дали е възможно тя да бъде уважена.
2. При разглеждането на жалбата, апелативният състав приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят, в срока който е установен от апелативния състав, своите забележки по съобщенията, изпратени от него или по изявленията изхождащи от другите страни.

Член 64

Решение по жалбите

1. След разглеждането на жалбата по същество, апелативният състав се произнася по жалбата. Апелативният състав може, или да упражни правомощията на отдела, който е взел оспореното решение, или да върне делото на този отдел за да продължи процедурата.
2. Ако апелативният състав върне делото за доразглеждане на отдела, която е взел оспореното решение, този отдел е обвързана с мотивите и с диспозитивите на апелативния състав, доколкото фактите по случая са непроменени.
3. Решенията на апелативния състав влизат в сила след изтичане на срока посочен в член 65, параграф 5 или, ако в този срок е бил подадена жалба до Съда, от датата, на която тя е отхвърлена.

Член 65

Обжалване пред Съда

1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Съда.
2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушаване на съществени процедурни изисквания, нарушаване на договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт.
3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение.
4. Право да обжалва има всяка страна в производството пред апелативния състав, доколкото нейното решение не е уважило исканията ѝ.

5. Жалбата се подава до Съда в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.
6. Службата е длъжна да вземе необходимите мерки, които са необходими за изпълнение на решението на Съда.

ДЯЛ VIII

КОЛЕКТИВНИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 66

Колективни марки на общността

1. Колективни марки на Общността са марки на Общността, посочени като такива при подаване на заявката и годни да отличат стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или на търговци, които по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право от тяхно собствено име да бъдат притежатели на права и задължения от всякакво естество, да сключват договори или да извършват други правни сделки и да бъдат страни по дела, както и юридическите лица по публичното право могат да подават заявки за колективни марки на Общността.
2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в), знаци или указания, които могат да служат, в търговията, да означат географския произход на стоките или на услугите могат да представляват колективни марки на Общността, по смисъла на параграф 1. Колективна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговията тези знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на промишлеността или търговията; и по-специално, една такава марка не може да бъде противопоставена на едно трето лице, имащо право да използва географско означение.
3. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат по отношение на колективните марки на Общността, освен ако не е предвидено друго в членове 67—74.

Член 67

Правилник за регулиране на използването на марката

1. Заявител на колективна марка на Общността трябва да представи правилата, регулиращи използването ѝ в рамките на определения срок.
2. Правилата, регулиращи използването, специфицира лицата, които имат право да използват марката, условията за присъединяване към сдружението, както и, ако съществуват, условията за използване на марката, включително санкциите. Правилата, регулиращи използването на марка, посочена в член 66, параграф 2 трябва да разрешава

на всяко лице, чиито стоки или услуги про-изхождат от съответната географска зона, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

Член 68

Отхвърляне на заявката

1. Освен основанията за отхвърляне на заявка за марка на Общността, предвидени в членове 36 и 37, заявка за колективна марка на Общността се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 66 или на член 67 или когато правилата, регулиращи използването не противоречат на обществения ред или на добрите практики.
2. Заявката за колективна марка на Общността се отхвърля също така, когато има опасност обществото да бъде въведено в заблуждение по отношение на естеството и значението на марката, по-специално когато тя може да изглежда като нещо различно от колективна марка.
3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, като резултат от изменението на правилата, регулиращи използването, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 69

Съображения на трети лица

Освен случаите, упоменати в член 40, всяко лице, група или орган, посочено в този член може да подаде в службата писмени съображения, основани на специалния мотив, според който заявката за колективна марка на Общността следва да бъде отхвърлена съгласно член 68.

Член 70

Използване на марките

Използването на колективната марка на Общността от всяко лице, което има право да използва тази марка, отговаря на изискванията на настоящия регламент, доколкото другите условия, които настоящият регламент налага при използването на марки на Общността, са изпълнени.

Член 71

Изменение на правилата за използване на марката

1. Притежателят на колективна марка на Общността, трябва да представи на службата всяко изменение на правилата, регулиращи използването.
2. Изменението не се упоменава в регистъра, ако изменените правила, регулиращи използването не отговарят на изискванията на член 67 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 68.

3. Член 69 се прилага по отношение на изменените правила, регулиращи използването.
4. За целите на прилагане на настоящия регламент, измененията на правилата за използване влизат в сила преди датата на вписването на изменението в регистъра.

Член 72

Лица, които имат право да подадат жалба за нарушаване на права

1. Разпоредбите на член 22, параграфи 3 и 4 относно правата на лицензополучателите се прилагат по отношение на всяко лице, което има право да използва една колективна марка на Общността.
2. Притежателят на една колективна марка на общността има право да иска обезщетение от името на лицата, които могат да използват марката, когато те са понесли загуби вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 73

Основания за отмяна

Освен основанията за отмяна предвидени в член 51, правата на притежателя на колективна марка на Общността се отменят при подаване на искане до службата или въз основа на насрещен иск в процедура за нарушение, ако:

- а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяването на използването на марката по начин несъвместимо с условията за използване, установени в правилата, регулиращи използването, чиито изменения, при необходимост, са били упоменати в регистъра;
- б) начинът, по който марката е била използвана от притежателя е довела до това тя да бъде причина за заблуждаване на обществеността, по начина, посочен в член 68, параграф 2;
- в) изменението на правилата, регулиращи използването е било упоменато в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 71, параграф 2, освен ако притежателят на марката, чрез едно ново изменение на правилата, регулиращи използването, се съобрази с изискванията посочени в тези разпоредби.

Член 74

Основания за недействителност

Освен основанията за недействителност, предвидени в членове 52 и 53, колективната марка на Общността, която е регистрирана в нарушение на член 68 се обявява за недействителна въз основа на искане до службата или по насрещен иск в процедура за нарушение, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата, регулиращи използването, се съобрази с изискванията на тези разпоредби.

ДЯЛ ІХ

ПРОЦЕДУРА

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 75

Мотивиране на решенията

Решенията на службата съдържат мотивите, на които са обосновани. Те се основават единствено на мотиви или доказателства, по които заинтересованите страни са имали възможност да представят своите коментари.

Член 76

Проверка на фактите от страна на службата

1. В хода на процедурата, службата пристъпва към служебна проверка на фактите; в процедурата, свързана с относителни основания за отказ на регистрация, проверката на службата се ограничава в дейността си до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, предоставени от страните и търсеното решение.
2. Службата може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали и доказателствата, които те не са представили навреме.

Член 77

Устна процедура

1. Ако службата счете, че устната процедура е наложителна, тя се провежда или в отдела на службата, или по искане на някоя от страните по процеса.
2. Устната процедура пред проверителите, отдела по спорове и отдела по администриране на марките и по правните въпроси, не е публична.
3. Устната процедура, включително и произнасянето на решението са публични пред отдела по заличаването и пред апелативния състав, освен при наличие на решение в противен смисъл на сезирания отдел, когато публичността би могла да създаде, по-специално за някоя от страните по процедурата сериозни и неоправдани неудобства.

Член 78

Събиране на доказателства

1. Във всяка процедура пред службата, средствата за даване или получаване на доказателство включва следното:

- а) изслушване на страните;
- б) искане на информация;
- в) представяне на документи или на доказателствени средства;
- г) изслушване на свидетели;
- д) становище на експертите;
- е) писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно законодателството на държавата, в която те са направени.

2. Съответният отдел може да натовари един от своите членове да извърши действията за събиране на доказателствата.

3. Ако службата прецени, че е необходимо една страна, или свидетел или експерт да даде устни обяснения или показания, тя призовава съответното лице да се яви пред нея.

4. Страните са информирани за изслушването на свидетел или експерт пред службата. Те имат право да присъстват и да задават въпроси на свидетеля или на експерта.

Член 79

Нотификация

Службата нотифицира служебно всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие, свързани с началото на даден срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или от регламента или е разпоредено от председателя на службата.

↓ 422/2004 член 1, т. 21

Член 80

Отменяне на решения

1. Когато службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа очевидна процедурна грешка по вина на службата, тя прави нужното вписването да бъде анулирано или решението да бъде отменено. Тогава, когато има само една страна по процедурата и вписването или действието влияят на правата ѝ, се

определя мярка за заличаване или отмяна, дори ако грешката не е била очевидна за страната.

2. Зачиваването или отмяната, така както са посочени в параграф 1, се определят, *ex officio* или по искане на една от страните по процедурата, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Зачиваването или отмяната се определят в рамките на шест месеца от датата, на която е извършено вписването в регистъра или на която е било взето решението, след консултация със страните по процедурата и с евентуален притежател на права върху въпросната марка на Общността, които са отразени в регистъра.

3. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 58 и 65 и не засяга възможността (съгласно процедурите и условията, определени в регламента за прилагане, да се коригират евентуални езикови грешки или грешки при преписването и явни грешки в решенията на службата или грешки по вина на службата при регистрирането на марката или в публикуването на нейната регистрация.

↓ 40/94

Член 81

Restitutio in integrum

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или всяка друга страна по процедурата пред службата, която независимо че е проявила цялата предпазливост налагаща се с оглед на обстоятелствата, не е била в състояние да спази даден срок по отношение на службата, възстановяват правата си при поискване, ако неспазването на срока е имало за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, загубата на право или на основание за обжалване.

2. Искането трябва да бъде направено писмено в срок от два месеца, считано от премахването на причината за неспазване на срока. Неизпълненото действие трябва да бъде изпълнено в рамките на този срок. Искането е допустимо само в срок от една година считано от изтичането на неспазения срок. В случай на непредставяне на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.

3. Искането трябва да посочва основанията и фактите предоставени в негова подкрепа. То се счита за подадена след заплащането на таксата за *restitutio in integrum*.

4. Отделът, компетентен да се произнесе по неизпълненото действие, взема решение относно искането.

↓ 422/2004 член 1, т. 22

5. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, в член 41, параграфи 1 и 3 и в член 82.

6. Когато бъдат възстановени правата на заявителя или на притежателя на марката на Общността, той не може да се позове на тези права срещу трето лице, което добросъвестно е пуснало стоки на пазара или е предоставило услуги със знак, идентичен или сходен с марката на Общността, по време на периода между загубата на правата по отношение на заявката или върху марката на Общността и публикацията на вписването за възстановяването на тези права.

7. Трето лице, което може да се позове на разпоредбите на параграф 6 може да пристъпи към водене на процедура срещу решението за възстановяване на правата на заявителя или притежателя на марка на Общността, в срок от два месеца, считано от датата на публикуване на вписването на възстановяването на тези права.

8. Настоящият член не ограничава правото на държава-членка да предостави *restitutio in integrum* по отношение на сроковете, предвидени в настоящия регламент, и които трябва да бъдат спазени пред органите на тази държава.

Член 82

Продължаване на процедурата

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или някоя друга страна по процедура пред службата, който е пропуснал да спази срока по отношение на службата, може при поискване да постигне продължаване на процедурата, при условие че към момента, когато се прави искането, пропуснатото действие е вече извършено. Искането за продължаване на процедурата ще бъде допустимо, само ако то бъде представено в рамките на два месеца от изтичането на неспазения срок. Докато не бъде платена таксата за продължаване на процедурата, искането се счита за неподадено.

2. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, определени в член 25, параграф 3, член 27, член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 41, член 42, член 47, параграф 3, член 60, член 62, член 65, параграф 5, член 81, член 112 или по отношение на сроковете, определени в настоящия член, или сроковете, определени от регламента за прилагане, , относно претендиране на приоритет по смисъла на член 30, на изложбен приоритет по смисъла на член 33 или на предходност по смисъла на член 34 след като заявката е била подадена.

3. Отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, взема решение относно искането.

4. Ако службата удовлетвори искането, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили.

5. Ако службата отхвърли искането, таксата се възстановява.

*Член 83***Позоваване на общите принципи**

При липса на разпоредби относно процедурата в настоящия регламент, в регламента за прилагането, в правилата за таксите или в процедурния правилник на апелативните състави, службата взема предвид принципите на процедурното законодателство, признати в държавите-членки.

*Член 84***Погасяване на финансовите задължения**

1. Правото на службата да изисква плащането на такси се погасява след изтичането на четири години, считано от края на календарната година, през която таксата е станала изискуема.
2. Правата срещу службата във връзка с възстановяването на такси или на надвзети суми се погасяват с четиригодишна давност, считано от края на календарната година, през която е възникнало правото.
3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2 се прекъсва в случая, посочен в параграф 1, с поканата за заплащане на таксата, а в случая, посочен в параграф 2, с обоснована писмена молба. Този срок започва да тече отново, считано от датата на неговото прекъсване и изтича най-късно в края на шестгодишен период изчислен считано от края на календарната година, през която той е започнал да тече първоначално, освен ако междувременно не е бил предявен съдебен иск, за да се претендира това право; в такъв случай, срокът изтича най-рано в края на период от една година, изчислен считано от датата, на която решението е придобило сила на окончателно решение.

РАЗДЕЛ 2**РАЗНОСКИ***Член 85***Разпределяне на разноските**

1. Губещата страна в процедура по възражение, процедура по отмяна, процедура по обявяване на недействителност или процедура по обжалване заплаща всички разноски, направени от другата страна, както, при спазване на разпоредбите на член 119, параграф 6, всички разноски направени от нея, за нуждите на производството, включително и пътните разходи и разходите по престоя и възнаграждението на агент,

консултант или адвокат, в рамките на тарифите определени за всяка категория разходи при условията, установени в регламента за прилагане.

2. Въпреки това, когато всяка страна печели или губи съответно по една или по няколко основни пункта, или ако справедливостта го изисква, отделът по споровете, отделът по заличаването или апелативният състав решават да разпределят разноските по различен начин.

3. Страната, която слага край на производство чрез оттегляне на заявката за марка на Общността, възражението, искането за отмяна на права или за обявяване на недействителност, или жалбата, или чрез неподновяването на регистрацията на марката на Общността или чрез отказа от марка на Общността, заплаща таксите, както и разноските направени от другата страна, както е установено в параграфи 1 и 2.

4. В случай на прекратяване на процедурите разноските се определят по преценка на отдела по споровете, отдела по заличаването или апелативния състав.

5. Когато страните сключат, пред отдела по споровете, отдела по заличаването или пред апелативния състав, споразумение за разноските, различно от това получено като резултат от приложението на предходните параграфи, съответния отдел се съобразява с това споразумение.

↓ 422/2004 член 1, т. 24

6. Отделът по споровете, или отделът по заличаването, или апелативният състав фиксира размера на разходите, които трябва да се платят съгласно предходните параграфи, когато разходите, които трябва да се платят, се ограничават до таксите платени на службата и до разходите за представителството. Във всички останали случаи, регистраторът на апелативния състав или член на персонала на отдела по споровете или на отдела по заличаването фиксира размера на разходите, които ще бъдат възстановявани при поискване. Искането е допустимо само в рамките на два месеца от датата, на която решението е станало окончателно, за което е изготвена молба за фиксиране на разходите. Така определеният размер може да бъде преразгледан посредством решение на отдела по споровете, или отдела по заличаването, или апелативния състав по искане, подадено в рамките на предписания срок.

↓ 40/94
→₁ 422/2004 член 1, т. 25, буква а)

Член 86

Изпълнение на решенията, определящи размера на разноските

1. Всяко окончателно решение на службата, което определя размера на разноските представлява изпълнителен лист.

2. Принудителното изпълнение се урежда по правилата на гражданския процес в сила в държавата, на чиято територия то се осъществява. Разпореждането за изпълнение се поставя върху решението без допълнителен контрол освен този по проверката на автентичността на решението от страна на националния орган, който правителството на всяка от държавите-членки посочва за тази цел и за който то съобщава на службата и на съда.

3. След изпълнението на тези формалности, по искане на заинтересуваната страна, тя може да продължи принудителното изпълнение, като сезира направо компетентния орган съгласно законодателството на Общността.

4. Принудителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на решение на Съда. Въпреки това контролът по редовността на изпълнителните мерки е от компетентността на юрисдикциите на съответната страна.

РАЗДЕЛ 3

ИНФОРМИРАНЕ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА И НА ОФИЦИАЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 87

Регистър на марките на Общността

Службата води регистър, наричан регистър на марките на Общността, където се нанасят сведения, чиято регистрация или упоменаване са предвидени в настоящия регламент или в регламента за прилагане. Регистърът е отворен за публични проверки.

Член 88

Проверка на досиетата

1. Досиетата относно заявките за марки на Общността, които все още не са публикувани могат да бъдат отворени за публична проверка само със съгласието на заявителя.

2. Всеки който докаже, че заявителят за марка на Общността е потвърдил, че след регистрирането на марката, ще се позовава на нея срещу него, може да направи справка в досието преди публикуването на заявката и без съгласието на заявителя.

3. След публикуването на заявката за марка на Общността, досиетата за тази заявка и марка, създадени въз основа на него, могат, въз основа на молба, да бъдат отворени за проверка.

4. Въпреки това, когато досиетата се отворят за проверка в съответствие с параграф 2 или 3, документи от досието могат да бъдат извадени от него, съгласно разпоредбите на регламента за прилагане.

Член 89

Периодични публикации

Службата публикува периодично:

- а) *Бюлетин на марките на Общността*, който съдържа вписванията в регистъра на марките на Общността, както и всички други означения, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или от регламента за прилагането му;
- б) *Официален вестник*, съдържащ съобщенията и информацията от общ характер, идващи от председателя на службата, както и всяка друга информация относно настоящия регламент и неговото прилагане.

Член 90

Административно сътрудничество

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в националното законодателство, службата и съдилищата или другите органи на държавите-членки, се подпомагат взаимно, въз основа на искане, като си съобщават информация или разменят досиета за инспекция. Когато службата предоставя отворените досиета за инспекция от съдилищата, на прокуратурата или на централните служби по индустриална собственост, инспекцията не е предмет на ограниченията, установени в член 88.

Член 91

Размяна на публикации

1. Службата и централните служби по индустриална собственост на държавите-членки обменят, въз основа на отправена молба, за техни собствени нужди и безплатно, един или няколко екземпляра от техните съответни публикации.
2. Службата може да сключи споразумения относно обмена или изпращането на публикации.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Член 92

Общи принципи на представителството

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 никое лице не е длъжно да бъде представлявано пред службата.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите или юридическите лица, които нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито действително и сериозно промишлено или търговско предприятие в Общността, трябва да бъдат представлявани пред службата в съответствие с член 93, параграф 1 в цялата процедура, установена от настоящия регламент, освен за подаването на заявка за марка на Общността; регламентът за прилагане може да разреши други изключения.

3. →₁ Физически или юридически лица, чийто постоянен адрес или основно място на стопанска дейност или действително и сериозно промишлено или търговско предприятие се намират в Общността, могат да бъдат представлявани пред службата от свой служител. ← Работник или служител на юридическо лице, за което се прилага настоящия параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито действително и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността.

↓ 422/2004 член 1, т. 25, буква б)

4. Регламентът за прилагане посочва дали и при какви условия служител или работник трябва да внесе в службата подписано разрешение за вписване в досието.

↓ 40/94 (адаптиран)

Член 93

Професионално представителство

1. Представителството на физическите или юридическите лица пред службата може да бъде осъществявано само:

а) от всеки адвокат, оправомощен да упражнява на територията на държава-членка, и който има място на стопанска дейност в Общността, ако той може да извършва дейност в рамките на упоменатата държава като представител по въпросите на марките;

↓ 422/2004 член 1, т. 26

б) професионални представители, чиито имена фигурират в списъка, поддържан за тази цел от службата. Регламентът за прилагане посочва дали и при какви условия представителите пред службата трябва да внесат в службата подписано разрешение за вписване в досието.

↓ 40/94
→₁ 422/2004 член 1, т. 26, буква
б)

Представителите, действащи пред службата подават пред тази служба подписано разрешение, което трябва да бъде добавено в досието, подробностите за което са уточнени в регламента за прилагане.

2. Всяко физическо лице, което отговаря на следните условия може да бъде вписано в списъка на професионалните представители:

- а) да е гражданин на една от държавите-членки;
- б) мястото му на стопанска дейност или местоработата му да бъде в Общността;
- в) →₁ да има право да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред централната служба за индустриална собственост на държава-членка. ← Когато в тази държава, оправомощаването не е свързано с изискването за специална професионална квалификация, лицата които подават заявка да бъдат вписани в списъка на службата, която работи по въпросите, свързани с марките пред централната служба по индустриална собственост на упоменатата държава, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение най-малко на пет години. Въпреки това, лицата чиято професионална квалификация е да представляват физически или юридически лица по въпросите, свързани с марката пред централната служба по индустриална собственост на една от държавите-членки е официално призната в съответствие с правилата, установени от тази държава, не са предмет на условието да са упражнявали професията.

3. Вписването се извършва въз основа на молба придружена от сертификат, издаден от централната служба по индустриална собственост на съответната държава-членка, който трябва да посочва, че са изпълнени условията, установени в параграф 2.

4. Председателят на службата може да предостави изключение:

- а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), изречение второ, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;
- б) при особени ситуации, изискването, посочено в параграф 2, буква а).

5. Условията, съгласно които едно лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители се определя в регламента за прилагане.

ДЯЛ X

КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРА ОТНОСНО ИСКОВЕТЕ, СВЪРЗАНИ С МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ 1

↓ 40/94 (адаптиран)

ПРИЛАГАНЕ НА РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 44/2001

Член 94

Прилагане на Регламент (ЕО) № 44/2001

1. Освен ако не е уточнено друго в настоящия регламент, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилагат по отношение на производствата относно марките на Общността и заявките за марки на Общността, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени искиове, във връзка с марките на Общността или с националните марки.

↓ 40/94

2. В случай на производствата, които са резултат от действията и жалбите, посочени в член 96:

↓ 40/94 (адаптиран)

- а) членове 2, 4, член 5, точки 1, 3, 4 и 5 и член 31 от Регламент (ЕО) № 44/2001 от Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението не се прилагат;
- б) членове 23 и 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилагат при наличие на ограниченията, предвидени в член 97, параграф 4 от настоящия регламент;
- в) разпоредбите на глава II от Регламент (ЕО) № 44/2001 , които се прилагат по отношение на лицата с постоянен адрес в държава-членка, се прилагат също и по отношение на лицата, които нямат постоянен адрес в дадена държава-членка, но които имат там предприятие.

РАЗДЕЛ 2

СПОРОВЕ ВЪВ ВРЪЗКА С НАРУШАВАНЕТО И ВАЛИДНОСТТА НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Член 95

Съдилища за марките на Общността

1. Държавите-членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, наричани по-долу „съдилища за марките на Общността“, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент.
2. Всяка държава-членка съобщава на Комисията, в срок от три години, считано от датата на влизането в сила на регламент (ЕО) № 40/94, списък на съдилищата за марките на Общността, съдържащ данни за техните наименования и тяхната териториална компетентност.
3. Всяко изменение направено след представянето на списъка, посочен в параграф 2 и свързано с броя, наименованието или териториалната компетентност на тези съдилища, се съобщава незабавно от съответната държава-членка на Комисията.

4. Информацията, посочена в параграфи 2 и 3 се нотифицира от Комисията на държавите-членки и се публикува в *Официален вестник на* *Европейския съюз* .

5. Докато една държава-членка не е съобщила списъка, както е предвидено в параграф 2, всяка процедура, която е резултат от иск или насрещен иск, посочени в член 96, и за която съдилищата на тази държава са компетентни съгласно член 97, се отнася до съда на въпросната държава, който би имал териториална и материална компетентност, ако това би било процедура, отнасяща се до национална марка регистрирана в тази държава.

Член 96

Компетентност при нарушение и валидност

Съдилищата за марките на Общността имат изключителна компетентност:

- а) за всички иски за нарушение и, ако националният закон го позволява, за опасност от нарушение на правата върху марки на Общността;
- б) за всички иски за обявяване за ненарушение, ако националният закон го позволява;
- в) за всички иски, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 9, параграф 3, изречение второ;
- г) за насрещни иски за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на Общността съгласно член 100.

Член 97

Международна компетентност

↓ 40/94 (адаптиран)

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на регламент (ЕО) № 44/2001 , приложими по силата на член 94, производствата по исковите и жалбите, посочени в член 96, се разглеждат от съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.

↓ 40/94

2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава-членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът имат постоянен адрес или такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3:

↓ 40/94 (адаптиран)

- а) член 23 от регламент (ЕО) № 44/2001 се прилага, ако страните се споразумеят, че друг съд за марките на Общността е компетентният съд;
- б) член 24 от регламент (ЕО) № 44/2001 се прилага, ако ответникът се яви пред друг съд за марките на Общността.

5. Производствата въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 96, с изключение на исковете за деклариране на ненарушаване на марка на Общността, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено, или на територията на която едно от действията посочени в член 9, параграф 3, второ изречение е било извършено.

Член 98

Обхват на компетентността

1. Съд за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграфи 1-4 е компетентен да се произнася относно:

- а) нарушения извършени или за които съществува риск да бъдат извършени на територията на която и да е държава-членка;
- б) действия по смисъла на член 9, параграф 3, второ изречение настъпили на територията на която и да е държава-членка.

2. Съдът за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграф 5, е компетентен да се произнася единствено относно действията извършени или за които има риск да бъдат извършени на територията на държавата-членка, на която се намира този съд.

Член 99

Презумпция за валидност — забрани по същество

1. Съдилищата за марките на Общността приемат марката на Общността като валидна, освен ако ответникът не оспори валидността ѝ чрез насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност.

2. Валидността на марка на Общността не може да бъде оспорена чрез иск за обявяване за ненарушение.

3. При действията, посочени в член 96, букви а) и в), възражение за отмяна или за недействителност на марката на Общността, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че притежателят на марката на Общността би могъл да бъде лишен от правата си за недостатъчно използване, или че марката на Общността би могла да бъде обявена за недействителна поради съществуването на по-ранно право на ответника.

Член 100

Насрещни иски

1. Насрещният иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да се основава само на основания за отмяна или за недействителност, упоменати в настоящия регламент.

2. Съдът за марките на Общността отхвърля насрещния иск за отмяна или за обявяване на недействителност, ако решение взето от службата между същите страни въз основа на искане имащо същия предмет и същото основание, вече е влязло в сила.

3. Ако насрещният иск е предявен в процес, по който притежателят на марката вече не е страна, той е информиран за това и може да встъпи в процеса като страна, в съответствие с условията, установени в националното законодателство.

4. Съдът за марките на Общността, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността, информира службата за датата, на която този иск е бил предявен. Службата вписва това обстоятелство в регистъра за марките на Общността.

↓ 422/2004 член 1, т. 27

5. Член 57, параграфи 2 — 5 се прилагат.

↓ 40/94 (адаптиран)

6. Когато съд за марките на Общността се е произнесъл с влязло в сила решение по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марка на Общността, копие от решението се изпраща на службата. Всяка страна може да иска информация за такова предаване. Службата вписва решението в Регистъра на марките на Общността в съответствие с разпоредбите на регламента за прилагане.

7. Съдът за марките на Общността, сезиран с насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да отложи произнасянето по искане на притежателя на марката на Общността и след изслушване на другите страни и да покани ответника да представи искане за отмяна или за обявяване на недействителност пред службата, в срока, който той му определи. Ако искането не бъде представено в този срок, процесът продължава, а насрещният иск се счита оттеглен. Прилага се член 104, параграф 3.

Член 101

Приложимо право

1. Съдилищата за марките на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето между-народно частно право.

3. Освен ако не е предвидено друго, съдът за марките на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид действия относно национална марка в държавата-членка, на територията на която се намира съдът.

Член 102

Санкции

1. Когато съд за марките на Общността констатира, че ответникът е нарушил или е имало опасност да наруши правата върху марка на Общността, той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, което му забранява да продължи действията, които нарушават или създават опасност от нарушаване на марката на Общността. Той взема също такива мерки, в съответствие с националното законодателство, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.

2. Освен това, съдът за марките на Общността прилага законодателството на държавата-членка, включително нейното международно частно право, в която действията по нарушаването или риска от нарушаване са били осъществени.

Член 103

Временни и обезпечителни мерки

1. Временните и обезпечителните мерки, предвидени от закона на държава-членка по повод на една национална марка, могат да бъдат поискани по повод на марка на Общността или на заявка за марка на Общността, от съдилищата, включително от съдилищата за марките на Общността, на тази държава, дори ако, по силата на настоящия регламент, съдът за марките на Общността на друга държава-членка е компетентен да се произнесе по същество.

2. Съд за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграфи 1, 2, 3 или 4 е компетентен да предостави временни и обезпечителни мерки, които са предмет на всяка процедура по признаване и изпълнение в съответствие с дял III от регламент (ЕО) № 44/2001 , са приложими на територията на всяка държава-членка. Никой друг съд няма такава компетентност.

Член 104

Специфични правила относно свързани иски

1. Освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, съд за марките на Общността, сезиран с едно от действията, посочени в член 96, с изключение на декларацията за ненарушаване, отлага уреждането на спора, по своя инициатива, след изслушване на страните, или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред друг съд за марките на Общността с насрещен иск, или когато искане за отмяна или за обявяване на недействителност е било направено пред службата.

2. Службата, освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, сезирана с искане за отмяна или за обявяване на недействителност отлага произнасянето по искането, по своя инициатива след изслушване на страните или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред съд за марките на Общността с насрещен иск пред съда за марките на Общността. Въпреки това, ако една от страните в процеса пред съда за марките на Общността поиска това, съдът може, след изслушване на другите страни в това производство, да спре делото. В този случай службата продължава висящото пред нея производство.

3. Съдът за марките на Общността, който отложи произнасянето, може да разпореди временни и предпазни мерки за времето на прекратяване на делото.

Член 105

Компетентност на второинстанционните съдилища за марките на Общността — обжалване пред касационен съд

1. Решенията на първоинстанционните съдилища за марките на Общността произнесени по дела образувани въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 96, подлежат на обжалване пред второинстанционните съдилища за марките на Общността.

2. Условието, при които може да бъде подадена жалба пред второинстанционен съд за марките на Общността се определят от националното законодателство на държавата-членка, на територията на която се намира този съд.

3. Разпоредбите на националното законодателство относно обжалването пред касационен съд се прилагат по отношение на решенията на второинстанционните съдилища за марките на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ДРУГИ СПОРОВЕ ОТНОСНО МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Член 106

Допълнителни разпоредби относно компетентността на националните съдилища, които не са съдилища за марките на Общността

1. В държавата-членка, чиито съдилища имат компетентност съгласно член 94, параграф 1 тези съдилища са компетентни по искове, различни от тези, посочени в член 96 се предявяват пред съдилищата, които биха имали териториална и материална компетентност, ако би ставало въпрос за искове относно национални марки регистрирани в тази държава.

2. Когато по силата на член 94, параграф 1 и на параграф 1 от настоящия член, нито един съд не е компетентен да разгледа иск, различен от тези посочени в член 96 и

отнасящ се до марката на Общността, този иск може да бъде предявен пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

Член 107

Задължение на националния съд

Националният съд, сезиран с иск, различен от тези посочени в член 96 и отнасящ се до марка на Общността, разглежда тази марка като валидна.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА

Член 108

Преходна разпоредба относно прилагането на регламент (ЕО) № 44/2001

Разпоредбите на регламент (ЕО) № 44/2001 , приложими по силата на предходните членове, имат действие по отношение на която и да е държава-членка, само в текста на настоящия регламент, която е в сила по отношение на тази държава в даден момент.

ДЯЛ XI

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

РАЗДЕЛ 1

ГРАЖДАНСКИ ИСКОВЕ, ОСНОВАНИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА МАРКА

Член 109

Едновременно и последователно предявени граждански иски, основани на марки на Общността и на национални марки

1. Когато исковите за нарушение са заведени на едно и също основание между същите страни пред съдилищата на различни държави-членки, сезирани, единият въз основа на марка на Общността, а другият въз основа на национална марка:

- а) съдът, различен от първоначално сезирания съд, по собствена инициатива се отказва от компетентност в полза на този съд, когато въпросните марки са идентични и валидни за идентични стоки или услуги. Съдът, който би трябвало да се откаже от компетентност, може да отложи решаването на спора, ако компетентността на другия съд бъде оспорена;
- б) съдът, различен от първоначално сезирания съд може да отложи решаването на спора, когато въпросните марки са идентични и валидни за подобни стоки или услуги, както и когато съответните марки са подобни и валидни за идентични или подобни стоки или услуги.
2. Съдът, който изслушва иск за нарушение на базата на марката на Общността, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни и основано на идентичната национална марка, валидна за идентичните стоки или услуги.
3. Съдът, който изслушва иск за нарушение, основан на национална марка отхвърля иска ако, за същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни въз основа на идентична марка на Общността, валидна за идентични стоки или услуги.
4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на временни, включително и обезпечителни мерки.

РАЗДЕЛ 2

ПРИЛАГАНЕ НА НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЗАБРАНАТА НА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Член 110

Забрана за използване на марките на Общността

1. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото, съществуващо по силата на законодателството на държавите-членки, за завеждане на иск за нарушаване на по-ранни права по смисъла на член 8 или на член 53, параграф 2, срещу използването на последваща марка на Общността. Искове за нарушаване на по-ранни права по смисъла на член 8, параграфи 2 и 4, въпреки това не могат вече да бъдат предявявани, когато притежателят на предходното право не може повече, по силата на член 54, параграф 2, да иска обявяване на недействителността на марката на Общността.
2. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото да бъдат предявени, въз основа на гражданското, административното или наказателното право на една държава-членка, или въз основа на разпоредбите на законодателството на Общността, искове целящи забраната на използването на марка на Общността, доколкото може да бъде направено позоваване на законодателството на тази държава-

членка или законодателството на Общността, за да бъде забранено използването на националната марка.

Член 111

Предходни права, приложими в определени места

1. Притежателят на по-ранно право, което се прилага единствено в определено място може да се противопостави на използването на марката на Общността на територията, където неговото право е защитено, доколкото законодателството на съответната държава-членка позволява това.
2. Параграф 1 спира да се прилага ако притежателят на по-ранно право е приел използването на марката на Общността на територията, където неговото право е защитено, за период от пет последователни години, като е знаел за това използване, освен ако подаването на заявката за марка на Общността е било направено недобросъвестно.
3. Притежателят на марката на Общността не може да се противопостави на използването на правото, посочено в параграф 1, дори ако това право не може да бъде противопоставено на марката на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ПРЕОБРАЗУВАНЕ В ЗАЯВКА ЗА НАЦИОНАЛНА МАРКА

Член 112

Искане за започване на национална процедура

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността може да поиска преобразуването на заявката за марка на Общността или на марка на Общността в заявка за национална марка:
 - а) доколкото заявката за марка на Общността е отхвърлена, оттеглена или се счита за оттеглена;
 - б) доколкото марката на Общността престава да има действие.
2. Преобразуване не се осъществява:
 - а) когато притежателят на марката на Общността е бил лишен от правата си поради неизползване на тази марка, освен ако в държавата-членка, за която се иска преобразуването, марката на Общността не е била използвана по начин, който представлява реално използване по смисъла на законодателството на тази държава-членка;
 - б) с оглед защитата в държава-членка, където, в съответствие с решението на службата или на националния съд, основанията за отказ от регистрация или

основанията за отмяна или недействителност се прилагат за заявката за марка на Общността или марката на Общността.

3. Заявката за национална марка, резултат от преобразуване на заявка за марка на Общността или марка на Общността се ползва, в съответната държава-членка, от датата на подаване или от датата на приоритет на тази заявка или марка и, когато е уместно, от по-ранната дата на марка на тази държава, предявена в съответствие с член 34 или 35.

↓ 422/2004 член 1, т. 28

4. В случаите, когато заявката за марка на Общността се счита за оттеглена, службата изпраща на заявителя съобщение, определящо срок от три месеца от датата на това съобщение, в който може да се подаде искане за преобразуване.

5. Когато заявката за марка на Общността бъде оттеглена или марката на Общността преустанови своето действие в резултат на регистриране на отказ от нея или в резултат на неуспех да се поднови регистрацията, искането за преобразуване се подава в рамките на три месеца от датата, на която молбата за марка на Общността е била оттеглена или на която марката на Общността е преустановила своето действие.

6. Когато заявката за марка на Общността бъде отхвърлена с решение на службата, или тогава когато марката на Общността преустанови своето действие в резултат на решение на службата или на Съда по въпросите на марките на Общността, искането за преобразуване се подава в рамките на три месеца от датата, на която това решение е придобило силата на окончателно решение.

↓ 40/94

7. Действието, посочено в член 32 престава да произвежда действие, ако искането не бъде представено в дадения срок.

Член 113

Представяне, публикуване и предаване на искането за преобразуване

1. Искането за преобразуване се подава в службата и специфицира държавите-членки, в които се иска прилагане на процедурата по регистрация на национална марка. Искането се счита за подадено след заплащането на таксата за преобразуване.

2. Ако заявката за марка на Общността е била публикувана, получаването на искането за преобразуване се отбелязва, когато са налице основания за това, в регистъра за марките на Общността и това искане се публикува.

↓ 422/2004 член 1, т. 29

3. Службата проверява дали поисканото преобразуване отговаря на условията, определени в настоящия регламент, и по-специално в член 112, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, заедно с формалните условия, определени в регламента за прилагане. Ако тези условия са изпълнени, службата изпраща искането за преобразуване до службите за индустриална собственост на държавите-членки, специфицирани в него.

↓ 40/94

Член 114

Формални изисквания за преобразуване

↓ 422/2004 член 1, т. 30

1. Всяка централна служба за индустриална собственост, на която е изпратено искането за преобразуване, може да получи от службата всякаква допълнителна информация относно искането, позволяваща на тази служба да вземе решение относно националната марка, получаваща се в резултат на преобразуването.

↓ 40/94

2. Заявката за марка на Общността или марка на Общността, препратена в съответствие с член 113, не може да бъде подчинена на формалните изисквания на националното законодателство, които са различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент или от регламента за прилагане или на допълнителни условия.

3. Всяка централна служба по индустриална собственост, на която е предадено искането, може да изиска, в срок, който не може да бъде по-малък от два месеца, от заявителя:

- а) да заплати националната такса за подаване на заявка;
- б) да представи превод на заявката и на приложените към него документи, на един от официалните езици на съответната държава;
- в) да посочи адрес за кореспонденция във въпросната държава;
- г) да предостави изображение на марката в толкова екземпляри, в колкото е специфицирано от въпросната държава.

ДЯЛ XII

СЛУЖБАТА

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 115

Правен статут

1. Службата е орган на Общността. Тя е юридическо лице.
2. Във всяка от държавите-членки, тя има най-широката правоспособност предоставена на юридическите лица от националните законодателства; тя може, по-специално да придобива или да отчуждава недвижимо или движимо имущество и да бъде страна по дела в съда.
3. Службата се представлява от своя председател.

Член 116

Персонал

1. Без да се засяга прилагането на член 136 по отношение на членовете на апелативните състави, правилникът за длъжностните лица на Европейските общности, наречен по-долу „правилникът”, условията за работа на другите служители на Европейските общности и правилата, приети със споразумение между институциите на Европейските общности за прилагане на правилника за длъжностните лица и условията за работа се прилагат по отношение на персонала на службата.
2. Без да се засяга член 125, правомощията предоставени на всяка институция от Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители се упражняват от службата по отношение на персонала.

Член 117

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейските общности се прилага по отношение на службата.

Член 118

Отговорност

1. Договорната отговорност на службата се регулира от закона, приложим по отношение на съответния договор.
2. Съдът е компетентен да се произнесе когато в даден договор, сключен от службата се съдържа арбитражна клауза.
3. По отношение на извъндоговорната отговорност, службата, в съответствие с основните принципи общи по отношение на правните системи на държавите-членки, възстановява щетите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на служебните им задължения.
4. Съдът е компетентен да разглежда споровете относно възстановяването на щетите посочени в параграф 3.
5. Личната отговорност на служителите по отношение на службата се регулира от разпоредбите, определени в Правилника за длъжностните лица или Условиата за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 119

Езици

1. Заявки за марка на Общността се подават на един от официалните езици на Европейската общност.
2. Езиците на службата са английски, френски, немски, италиански и испански.
3. Заявителят трябва да посочи втори език, който е език на службата и чието използване, като възможен процедурен език, при производства по възражение, отмяна или обявяване на недействителност, той приема.

Ако заявката е подадена на език, който не е един от езиците на службата, службата осигурява превод на заявката, както е описано в член 26, параграф 1, на езика посочен от заявителя.

4. Когато заявителят на марка на Общността е единствената страна в производството пред службата, процедурният език е езикът, използван за подаване на заявката за марка на Общността. Ако подаването е било направено на език различен от езиците на службата, службата може да изпрати писмени съобщения на заявителя на втория език, посочен от него в заявката.
5. Възражението и искането за отмяна или за обявяване на недействителност се подават на един от езиците на службата.
6. Ако езикът избран в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, е езикът на заявката за марка на Общността или вторият език, посочен при подаването на тази заявка, този език е процедурният език.

Ако избраният език в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, не е нито езикът на заявката за марка на Общността, нито вторият език посочен при подаването на тази заявка, възразяващият или искащият отмяната или обявяването на недействителност, трябва да представи за своя сметка превод на своето искане, или на езика на заявката за марка, при условие че това е един от езиците на службата, или на втория език посочен при подаването на заявката. Преводът се представя в срока предвиден от регламента за прилагане. Езикът, на който искането е било преведено става тогава процедурен език.

7. Страните в процедурата по възражение, отмяна, обявяване на недействителност и по обжалване, могат да се договорят за друг официален език на Европейската общност, който да бъде език на процедурата.

Член 120

Публикуване и вписвания в регистъра

1. Заявка за марка на Общността, както е описано в член 26, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от регламента за прилагане, се публикуват на всички официални езици на Европейската общност.

2. Всички вписвания в регистъра на марките на Общността се правят на всички официални езици на Европейската общност.

3. В случай на съмнение, текстът на езика на службата, на който е подадена заявката е автентичен. Ако заявката е подадена на официален език на Европейската общност, различен от езиците на службата, текстът изготвен на втория език посочен от заявителя е автентичен.

Член 121

↓ 40/94 (адаптиран)

Преводаческите услуги, необходими за функционирането на службата, се предоставят от Центъра за преводи на органите на Европейския Съюз .

↓ 40/94
→₁ 422/2004 член 1, т. 31

Член 122

Контрол за законност

1. Комисията проверява законността на тези актове на председателя на службата по отношение на които законодателството на Общността не предвижда проверка за

законност от друг орган, както и актовете на бюджетния комитет, създаден в рамките на службата в съответствие с член 138.

2. Тя изисква изменението или оттеглянето на всички незаконни актове посочени в параграф 1.

3. Всеки акт, посочен в параграф 1, изричен или мълчалив, може да бъде изпратен на Комисията от всяка държава-членка или от всяко трето лице пряко и лично засегнато, с оглед контрола на законността. Комисията трябва да бъде сезирана →₁ в рамките на един месец ←, считано от деня, в който за първи път заинтересуваният е узнал за съответния акт. Комисията взима решение →₁ в тримесечен срок ←. Липсата на решение в настоящия период е равнозначна на мълчалив отказ.

↓ 1653/2003 член 1, т. 1 (адаптиран)

Член 123

Достъп до документи

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ¹⁴ важи по отношение на документи, държани от службата.

2. Административният съвет приема практически мерки за изпълнението на Регламент (ЕО) № 1049/2001, що се отнася до настоящия регламент .

↓ 1653/2003 член 1, т. 1

3. Решения, взети от службата съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 могат да предизвикат депозиране на жалба пред омбудсмана или могат да станат предмет на иск пред Съда на Европейските общности съгласно условията, предвидени съответно в членове 195 и 230 от Договора.

¹⁴ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

РАЗДЕЛ 2

РЪКОВОДСТВО НА СЛУЖБАТА

Член 124

Правомощия на председателя

1. Службата се ръководи от председател.
2. За тази цел председателят има изброените по-долу функции и правомощия:
 - а) той взема всички необходими мерки, включително приемане на вътрешни административни инструкции и публикуването на известия, за да гарантира доброто функциониране на службата;
 - б) той може да представя на Комисията всякакви предложения за изменение на настоящия регламент, на регламента за прилагане, на процедурните правила на апелативните състави и на правилника относно таксите, както и всички други правила, отнасящи се до марката на Общността, след консултация с административния съвет и, когато става въпрос за правилата за таксите и бюджетните разпоредби на настоящия регламент, бюджетния комитет;
 - в) той изготвя прогнозата за приходите и разходите на службата и изпълнява бюджета;
 - г) всяка година той представя, на Комисията, на Европейския парламент и на Административния съвет доклад за дейността;
 - д) той упражнява, по отношение на персонала, правомощията, предвидени в член 112, параграф 2;
 - е) той може да делегира правомощията си.
3. Председателят се подпомага от един или няколко заместник-председатели. В случай на отсъствие или на невъзможност за явяване на председателя, заместник-председателят или един от заместник-председателите изпълнява своите функции по реда определен от административния съвет.

Член 125

Назначаване на висши служители

1. Председателят на службата се назначава от Съвета въз основа на едни списък от максимум трима кандидати, изготвен от управителния съвет. Той се освобождава от съвета по предложение на административния съвет.
2. Продължителността на мандата на председателя не надвишава пет години. Този мандат може да бъде подновяван.
3. Заместник-председателят или заместник-председателите на службата се назначават и освобождават по реда, предвиден в параграф 1, след изслушване на председателя.
4. Съветът упражнява дисциплинарната власт по отношение на служителите, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪВЕТ

Член 126

Създаване и компетентност

1. В рамките на службата се създава управителен съвет. Без да се засягат правомощията, предоставени на бюджетния комитет в раздел 5 — Бюджет и финансов контрол, административният съвет има посочените по-долу правомощия.
2. Административния съвет изготвя списъците на кандидатите, предвидени в член 125.
3. Той съветва председателя по въпросите попадащи в компетентността на службата.
4. До него се консултира преди приемането на насоките относно изследването в службата, както и в другите случаи предвидени в настоящия регламент.
5. Той може да представя становища и да иска сведения от председателя и от Комисията, ако прецени че това е необходимо.

Член 127

Състав

1. Административният съвет се състои от по един представител на всяка държава-членка и от един представител на Комисията, както и от техните заместници.
2. Членовете на административния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или от експерти в рамките, предвидени в неговия процедурен правилник.

Член 128

Председателство

1. Административният съвет избира измежду членовете си председател и заместник-председател. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.

2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е от три години. Този мандат може да бъде подновяван.

Член 129

Заседания

1. Заседанията на административния съвет се състоят, когато той бъде свикан от неговия председател.

2. Председателят на службата участва в заседанията, освен ако административният съвет не реши друго.

3. Административният съвет има редовна среща един път годишно; освен това, той се среща по инициатива на своя председател или по искане на Комисията или на една трета от държавите-членки.

4. Административният съвет приема своя процедурен правилник.

5. Административният съвет взема решения с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които управителният съвет е компетентен да вземе по силата на член 125, параграфи 1 и 3, изискват мнозинство от три четвърти на представителите на държавите-членки. И в двата случая всяка държава-членка има само един глас.

6. Административният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите срещи.

7. Секретариатът на административния съвет се осъществява от службата.

РАЗДЕЛ 4

ПРИЛАГАНЕ НА ПРОЦЕДУРИТЕ

Член 130

Компетентност

Компетентни да взимат всякакви решения в хода на процедурите, установени в настоящия регламент са:

- а) проверителите;
- б) отделите по споровете;

- в) отделът по администрирането на марките и по правните въпроси;
- г) отделите по заличаването;
- д) апелативните състави.

Член 131

Проверители

↓ 40/94 (адаптиран)

Проверителят е компетентен да взема решения от името на службата всякакви решения по исканията за регистрация на марка на Общността, включително и по въпросите, посочени в членове 36, 37 и 68, освен ако и доколкото е компетентен отдел по споровете.

↓ 40/94

Член 132

Отдел по споровете

1. Всеки отдел по споровете е компетентен да взема от името на службата всякакви решения относно възражение срещу заявка за регистрация на марка на Общността.

↓ 422/2004 член 1, т. 32

2. Решенията на отдела по споровете се взимат от тричленни групи. Поне един от членовете е с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, предвидени в регламента за прилагане, решенията се взимат от един единствен член.

↓ 40/94

Член 133

Отдел по администрирането на марките и по правните въпроси

1. Отделът по администрирането на марките и по правните въпроси е компетентен да взема всички решения, които се изискват от настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентност на проверител, на отдел по споровете или на отдел по заличаването. Той е компетентен преди всичко за всички решения относно вписванията, които трябва да се направят в регистъра за марки на Общността.

2. Той е също компетентен да поддържа списъка с утвърдените представители посочен в член 93.
3. Решенията на отдела се взимат от един член.

Член 134

Отдели по заличаване

1. Всеки отдел по заличаването е компетентен да взема всякакви решения относно заявките за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността.

↓ 422/2004 член 1, т. 33

2. Решенията на отдела по заличаването се взимат от тричленни групи. Поне един от членовете е с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, предвидени в регламента за прилагане, решенията се взимат от един единствен член.

↓ 40/94

Член 135

Апелативни състави

1. Апелативните състави са компетентни да взимат решения по жалбите, подадени срещу решенията на проверителите, на отделите по споровете, на отдела по администрирането на марките и по правните въпроси и на отделите по заличаването.

↓ 422/2004 член 1, т. 34, буква
а)

2. Решенията на апелативните състави се взимат от трима членове, поне двама от които са с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, решенията се взимат от разширен състав, председателстван от председателя на апелативните състави, или от един единствен член, който трябва да е с юридическа квалификация.

↓ 422/2004 член 1, т. 34, буква
б)

3. За да се определят специалните случаи, които попадат под юрисдикцията на разширения състав, следва да се вземе предвид юридическата сложност или важност на случая или специални обстоятелства, които оправдават това. Такива случаи могат да бъдат отнесени за разглеждане до разширения състав:

- а) от органа на апелативните състави, създаден в съответствие с процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3 или
- б) от състава, който се занимава със случая.

4. Съставът на разширения състав и правилата относно отнасянията до него се установяват съгласно процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

5. За да се определи кои конкретни случаи попадат в правомощията на един член, следва да се вземе предвид липсата на сложност на повдигнатите юридически или фактически въпроси, ограниченото значение на конкретния случай или отсъствието на други конкретни обстоятелства. Решението да се възложи случая на един единствен член в посочените случаи се взема от състава, който се занимава със случая. Допълнителни подробности се установяват в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

↓ 422/2004 член 1, т. 35

Член 136

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на съставите се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, определена в член 125, за назначаването на Председателя на службата. Те не могат да бъдат отстранени от поста си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и Съдът, по молба на назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл. Мандатът на Председателя на апелативните състави на председателите на съставите може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

Председателят на апелативните състави, *inter alia*, има управленчески и организационни правомощия главно да:

- а) председателства органа на апелативните състави, отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите, който е предвиден в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3;
- б) осигурява изпълнението на решенията на органа;
- в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от органа на апелативните състави;
- г) изпраща на Председателя на службата информация за необходимите на съставите разходи с оглед на това да се съставят изчислени прогнози за разходите.

Председателят на апелативните състави председателства разширения състав.

Допълнителни подробности се установяват в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

2. Членовете на апелативните състави се назначават от Административния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

3. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от поста си, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и Съдът не вземе решение в този смисъл след като случаят е бил отнесен до него от Административния съвет, по препоръка на председателя на апелативните състави, след консултация с председателя на състав, към който въпросният член принадлежи.

4. Председателят на апелативните състави и председателстващите и членовете на апелативните състави са независими. В своите решения те няма да бъдат обвързани с никакви инструкции.

5. Председателят на апелативните състави, председателстващите и членовете на апелативните състави не могат да бъдат проверители или членове на отдела по споровете, отдела по администрирането на марките и дизайните и по правните въпроси или отделите по заличаването.

↓ 40/94

Член 137

Изключване и отвод

1. Проверителите и членовете на отделите, създадени в рамките на службата и на апелативните състави не могат да участват в решаването на един случай, ако те имат в него лични интереси или ако са участвали в него по-рано, в качество на представители на една от страните. Двама от тримата членове на един отдел по споровете не трябва да са участвали в разглеждането на искането. Членовете на отдела по заличаването не могат да участват в решаването на един случай, ако са участвали при вземането на окончателното решение по този случай в рамките на производството по регистрация на марката или на производството по възражение. Членовете на апелативните състави не могат да участват в производство по обжалване, ако са участвали при вземане на решението, което е предмет на обжалване.

2. Ако поради една от причините, упоменати в параграф 1 или поради каквито и да е други съображения, член на отдел или на колегия по жалбите прецени, че не може да участва в решаването на един случай, той предупреждава за това отдела или органа.

3. На проверителите и членовете на отделите или на апелативните състави може да бъде направен отвод от всяка страна по една от причините, посочени в параграф 1 или ако те могат да бъдат заподозрени в пристрастност. Отводът не се приема ако съответната страна е предприела процедурни действия, независимо че вече е знаела за

основанието за отвод. Отводът не може да бъде основан на националността на проверителите или на членовете.

4. Отделите и апелативните състави заседават в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За вземането на това решение, членът, който се въздържа или на който е направен отвод се замества, в отдела или в апелативния състав, от своя заместник.

РАЗДЕЛ 5

БЮДЖЕТ И ФИНАНСОВ КОНТРОЛ

Член 138

Бюджетен комитет

1. В рамките на службата се създава бюджетен комитет. Бюджетният комитет има правомощията, които са му предоставени в настоящия раздел, както и в член 38, параграф 4.

2. Член 126, параграф 6, членове 127, 128, член 129, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет *mutatis mutandis*.

3. Комитетът по бюджета взема решенията си с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които комитетът по бюджета е компетентен да взема по силата на член 38, параграф 4, на член 140, параграф 3 и на член 143, изискват мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки. В двата случая, всяка държава-членка разполага само с един глас.

Член 139

Бюджет

1. Разчетите за всички приходи и разходи на службата се предвиждат за всяка финансова година, която съвпада с календарната година и се включват в бюджета на службата.

2. Приходите и разходите в бюджета са балансирани.

↓ 1992/2003 член 1, т. 2

3. Без да се засягат други видове доход, приходите включват общо платими такси съгласно правилника за таксите, общо платими такси съгласно визирания в член 145 Мадридски протокол за международна регистрация, посочваща Европейската общност, и други плащания към договарящи страни по Мадридския протокол и, в необходимата степен, субсидия, въведена срещу конкретно перо от общия бюджет на Европейските общности, раздела за Комисията.

Член 140

Изготвяне на бюджета

1. Всяка година председателят изготвя проект за приходите и за разходите на службата за следващата финансова година и го предава на бюджетния комитет, заедно с разписанието на постове, най късно до 31 март всяка година.
2. Доколкото проектобюджетът предвижда субсидия от Общността, бюджетният комитет предава незабавно този проект на Комисията, която го предава на бюджетния орган на Общностите. Комисията може да приложи към него становище включващо отличаващи се предвиждания.
3. Бюджетният комитет приема бюджета, който включва също и списъка с постове на службата. Доколкото проектобюджетът включва субсидия в тежест на общия бюджет на Общностите, бюджетът на службата, когато това е необходимо се приспособява.

Член 141

Одит и контрол

1. В рамките на службата се създава функция на вътрешен одит, която се изпълнява в съответствие с релевантните международни стандарти. Назначеният от председателя вътрешен одитор е отговорен пред него за проверяване на правилното функциониране на системите и процедурите за изпълнение на бюджета на службата.
2. Вътрешният одитор съветва председателя за това, как да се справя с рисковете, като издава независими становища относно качеството на системите за управление и контрол и като издава препоръки за подобряване на условията за осъществяване на дейността и за насърчаване на доброто финансово управление.
3. Отговорността за въвеждане в употреба на системи и процедури за вътрешен контрол, подходящи за изпълнението на неговите задачи, е отговорност на разрешаващия чиновник.

Член 142

Проверка на сметките

1. Всяко година, най-късно до 31 март, председателят предава на Комисията, на Европейския парламент, на бюджетния комитет и на Сметната палата, сметката на всички приходи и разходи на службата за изтеклата финансова година. Сметната палата ги проверява, в съответствие с член 248 от Договора.

↓ 40/94

2. Комитетът по бюджета освобождава председателя на службата от отговорност за изпълнението на бюджета.

Член 143

Финансови разпоредби

Бюджетният комитет приема, след консултация с Комисията и Сметната палата на Европейските общности и на Комисията, вътрешните финансови разпоредби, уточняващи, по-специално правилата относно изготвянето и изпълнението на бюджета на службата. Финансовите разпоредби се ръководят, в съвместима степен с особеностите присъщи на службата, от финансовите правила приети за други структури, създадени в Общността.

Член 144

Правила за таксите

1. Правилата за таксите определят размера на таксите и начина на тяхното събиране.
 2. Размерът на таксите се определя по такъв начин, че приходите идващи от тях да дават възможност, по принцип, бюджетът на службата да бъде балансиран.
-

↓ 40/94 (адаптиран)
→₁ 1992/2003 член 1, т. 7

3. Правилата за таксите се приемат и изменят в съответствие с поцедурата посочена в член →₁ 163, параграф 2 ← .

ДЯЛ XIII

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ НА ТЪРГОВСКИ МАРКИ

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 145

Прилагане на разпоредби

Освен ако настоящият дял предвижда друго, настоящият регламент и неговите регламенти за прилагане на настоящия регламент важат по отношение на заявки за международни регистрации съгласно протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приета в Мадрид на 27 юни 1989 г. (наричани по-долу съответно „международни заявки“ и „Мадридския протокол“), въз основа на заявка за марка на Общността или въз основа на марка на Общността, както и по отношение на посочващи Европейската общност регистрации на марки в международния регистър, поддържан от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (по-нататък в настоящия документ наричани съответно „международни регистрации“ и „Международно бюро“).

РАЗДЕЛ 2

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАЯВКИ ЗА МАРКА НА ОБЩНОСТТА И ВЪЗ ОСНОВА НА МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 146

Подаване на международна заявка

1. Международни заявки съгласно член 3 от Мадридския протокол въз основа на заявка за марка на Общността или въз основа на марка на Общността се подават в службата.

2. Тогава, когато дадена международна заявка бъде подадена, преди марката, на която ще се базира международната регистрация, да е регистрирана като марка на Общността, заявителят на международната регистрация трябва да посочи дали международната регистрация да се базира на заявка или на регистрация на марка на Общността. Тогава, когато международната регистрация ще се базира на марка на

Общността, след като тя бъде регистрирана, ще се счита, че международната заявка е била получена в службата на датата на регистрирането на марката на Общността.

Член 147

Форма и съдържание на международната заявка

1. Международната заявка се подава на един от официалните езици на Европейската общност, като се използва формуляр, предоставен от службата. Освен ако при подаването на международната заявка заявителят не посочи в този формуляр друг език, службата ще води кореспонденцията със заявителя на езика, на който е подадена заявката, в стандартна форма.
2. Ако международната заявка бъде подадена на език, който не е от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол, заявителят трябва да посочи втори език, който е един от тези езици. Това ще бъде езикът, на който службата ще внесе международната заявка в Международното бюро.
3. Тогава, когато международната заявка е подадена на език, различен от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол за подаването на международни заявки, заявителят може да предостави превод на списъка със стоки или услуги на езика, на който международната заявка ще бъде внесена в Международното бюро съгласно параграф 2.
4. Службата препраща международната заявка до Международното бюро в най-кратък срок.
5. Подаването на международна заявка ще изисква плащане на такса на службата. В случаите, посочени в член 146, параграф 2, второто изречение, таксата ще бъде дължима от датата на регистрацията на марката на Общността. Дотогава, докато изискваната такса не бъде заплатена, ще се счита, че заявката не е била подадена.
6. Международната заявка трябва да отговаря на съответните условия, установени в Регламента за прилагане.

Член 148

Вписване в досиетата и в Регистъра

1. Датата и номерът на международна регистрация, основаваща се на заявка за марка на Общността, се отразяват в досието на тази заявка. Когато заявката има за резултат марка на Общността, датата и номерът на международната регистрация се въвеждат в регистъра.
2. Датата и номерът на международната регистрация, основаваща се на марка на Общността, се въвеждат в Регистъра.

Член 149

Искане за териториално разширяване след международната регистрация

Искане за териториално разширяване, направено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, може да бъде внесено чрез посредничеството на службата. Искането трябва да бъде внесено на езика, на който е била подадена международната заявка съгласно член 147.

Член 150

Международни такси

Всички такси, дължими на Международното бюро съгласно Мадридския протокол, се плащат директно на Международното бюро.

РАЗДЕЛ 3

МЕЖДУНАРОДНИ РЕГИСТРАЦИИ, ПОСОЧВАЩИ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

Член 151

Действие на международните регистрации, посочващи Европейската общност

1. От датата на нейната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на последващо посочване на Европейската общност съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, международната регистрация, посочваща Европейската общност, ще има същото действие както заявка за марка на Общността.

2. Ако никакъв отказ не е бил нотифициран в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако такъв евентуален отказ е бил оттеглен, от посочената в параграф 1 дата нататък международната регистрация на марка, посочваща Европейската общност, ще има същото действие както регистрацията на марка като марка на Общността.

3. С цел прилагането на член 9, параграф 3, публикуването на конкретните особености на международната регистрация, която посочва Европейската общност, посочени в член 152, параграф 1, замества публикуването на заявка за марка на Общността, а публикуването съгласно член 152, параграф 2

замества публикуването на регистрацията на марка на Общността.

Член 152

Публикуване

1. Службата публикува датата на регистрацията на марката, посочваща Европейската общност съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол, или датата на последващото посочване на Европейската общност съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, езика, на който е подадена международната заявка, и посочения

от заявителя втори език, номера на международната регистрация и датата на публикуването на тази регистрация в изданията от Международното бюро вестник, възпроизвеждане на марката и номерата на класовете на стоките и услугите, по отношение на които се търси защита.

2. Ако никакъв отказ на защита на международна регистрация, посочваща Европейската общност, не е бил нотифициран в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако евентуален такъв отказ е бил оттеглен, службата публикува този факт заедно с номера на международната регистрация и, когато това е приложимо, датата на публикуване на тази регистрация във вестника, публикуван от Международното бюро.

Член 153

Предходност

1. Заявителят на международна регистрация, посочваща Европейската общност, може да претендира в международната заявка предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана в страните от Бенелюкс или регистрирана съгласно международни договорености в сила в дадена държава-членка, така както е предвидено в член 34.

2. От датата на публикуването на резултата от регистрацията, съгласно член 152, параграф 2 нататък, притежателят на международна регистрация, посочваща Европейската общност, може да претендира пред службата за по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана в страните от Бенелюкс или регистрирана съгласно международни договорености в сила в дадена държава-членка, така както е предвидено в член 35. Службата нотифицира Международното бюро за това.

Член 154

Проучване за абсолютни основания за отказ

1. Международните регистрации, посочващи Европейската общност, ще бъдат обект на проучване за абсолютни основания за отказ по същия начин както заявки за марки на Общността.

2. Защита на международна регистрация няма да се отказва, преди на притежателя на международната регистрация да е била дадена възможност да се откаже или ограничи защитата по отношение на Европейската общност или да внесе своите съображения.

3. Отказът на защита заема мястото на отказа на заявката за марка на Общността.

4. Тогава, когато дадена международна регистрация бъде отказана чрез решение съгласно настоящия член, което е станало окончателно, или тогава, когато притежателят на международната регистрация се е отказал от защитата по отношение на Европейската общност съгласно параграф 2, службата възстановява на притежателя на международната регистрация част от индивидуалната такса, като размерът на тази част ще бъде установен в Регламента за прилагане.

Член 155

Търсене

1. Веднага след като службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Европейската общност, тя съставя отчет за резултатите от търсенето в Общността, така както е предвидено в член 38, параграф 1.
2. Веднага след като службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Европейската общност, службата изпраща копие от него на централната служба за индустриалната собственост на всяка една държава-членка, която е информирала службата за решението си да извършва търсене в своя собствен регистър на марките, така както е предвидено в член 38, параграф 2.

↓ 422/2004 член 1, т. 37

3. Член 38, параграфи 3 – 6 се прилагат *mutatis mutandis*.

↓ 1992/2003 член 1, т. 3

4. Службата информира собствениците на по-ранни марки на Общността или на заявки за марки на Общността, цитирани в отчета на резултатите от търсенето в Общността, за предвиденото в член 152, параграф 1 публикуване на международната регистрация, посочваща Европейската общност.

Член 156

Възражение

1. Международните регистрации, посочващи Европейската общност, подлежат на възражение по същия начин както публикуваните заявки за марки на Общността.
2. Възражението се подава в рамките на срок от три месеца, който започва да тече шест месеца след датата на публикуването съгласно член 152, параграф 1. Възражението се счита за нередовно подадено, докато не бъде платена таксата за възражение.
3. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявка за марка на Общността.
4. Тогава, когато защита на международна регистрация бъде отказана чрез решение съгласно настоящия член, което е станало окончателно, или тогава, когато притежателят на международната регистрация се е отказал от защитата по отношение на Европейската общност преди решение съгласно настоящия член, което е станало окончателно, службата възстановява на притежателя на международната регистрация част от индивидуалната такса, като размерът на тази част трябва бъде постановен в регламента за прилагане.

Член 157

Замяна на марка на Общността с международна регистрация

При поискване службата вписва в регистъра, че дадена марка на Общността се смята за заменена от международна регистрация в съответствие с член 4bis от Мадридския протокол.

Член 158

Обезсилване на действието на международна регистрация

1. Международна регистрация, посочваща Европейската общност, може да бъде обявена за недействителна.
2. Искането за обезсилване на действието на международна регистрация, посочваща Европейската общност, има смисъл на искане за обявяване на отмяна, както е предвидено в член 51, или на недействителност, както е предвидено в член 52 или член 53.

Член 159

Превръщане на посочване на Европейската общност чрез международна регистрация в заявка за национална марка или в посочване на държава-членка

1. Тогава, когато посочване на Европейската общност чрез международна регистрация бъде отказано или прекрати действието си, притежателят на международната регистрация може да поиска превръщане на посочването на Европейската общност:
 - а) в заявка за национална марка съгласно членове 113 и 114,
 - б) в посочване на държава-членка, която е договаряща страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, прието в Мадрид на 14 април 1891 г., така както е преработено и изменено (по-надолу наричано Мадридската спогодба), при условие че на датата, на която е било поискано превръщането, е било възможно директно да бъде посочена тази държава-членка съгласно Мадридския протокол или Мадридската спогодба. Прилагат се членове 112, 113 и 114.
2. Заявка за национална марка или посочването на държава-членка, договаряща страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба, в резултат от превръщането на посочването на Европейската общност чрез международна регистрация се ползват по отношение на въпросната държава-членка от датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на разширяването на действието ѝ относно Европейската общност съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, ако последното е било извършено след международната регистрация, или датата на приоритета на тази регистрация и когато това е уместно, след предходността на марка на тази държава, претендирана съгласно член 153.
3. Искането за преобразуване се публикува.

Член 160

Използване на марка, която е обект на международна регистрация

С цел прилагане на член 15, параграф 1, член 42, параграф 2, член 51, параграф 1, буква а) и член 57, параграф 2 датата на публикуването съгласно член 152, параграф 2 заема мястото на датата на регистрацията за целите на установяване на датата, от която марката, която е обект на международна регистрация, посочваща Европейската общност, трябва да бъде реално използвана в Общността.

Член 161

Трансформация

1. При спазване на параграф 2, разпоредбите, приложими по отношение на заявки за марки на Общността, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на заявки за трансформация на международна регистрация в заявка за марка на Общността съгласно член 9 г от Мадридския протокол.

2. Тогава, когато заявката за трансформация се отнася до посочваща Европейската общност международна регистрация, конкретните подробности на която са публикувани съгласно член 152, параграф 2, членове 37—42 не се прилагат.

↓ 40/94
→₁ 1992/2003 член 1, т. 4
→₂ 1992/2003 член 1, т. 5

ДЯЛ →₁ XIII ←

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член →₂ 162 ←

Разпоредби на Общността за прилагане

1. Правилата за прилагането на настоящия регламент се определят в регламента за прилагането му.

2. Освен таксите, предвидени в предходните членове, такси се събират в съответствие с подробните правила за прилагане, установени в регламента за прилагане, в случаите изброени по-долу:

- а) закъсняло плащане на такса за регистрация;
- б) издаване на препис от документ за регистрация;
- в) регистриране на прехвърлянето на марка на Общността;

- г) регистриране на лицензия или на едно друго право по отношение на марка на Общността;
- д) регистриране на лицензия или на друго право върху заявката за марка на Общността;
- е) заличаване на регистрацията на лицензия или на друго право;
- ж) изменение на регистрирана марка на Общността;
- з) издаване на извлечение от регистъра;
- и) публична проверка на досиетата;
- й) издаване на копия на документите на досиетата;
- к) издаване на заверени копия от заявката;
- л) съобщаване на информация, които се съдържат в дадено досие;
- м) преразглеждане на определянето на процедурните разходи, които подлежат на възстановяване.

↓ 40/94 (адаптиран)
→₁ 1992/2003 член 1, т. 7

3. Регламентът за прилагане и процедурният правилник на апелативните състави се приемат и се изменят в съответствие с процедурата, ☒ посочена ☒ в член →₁ 163, параграф 2 ← .

↓ 807/2003 член 3 и приложение III, т. 48
→₁ 1992/2003 член 1, т. 5

Член →₁ 163 ←

Създаване на комитет и процедура за приемане на регламентите за изпълнение

1. Комисията се подпомага от комитет, наречен „Комитет по таксите, с правилата за изпълнение и процедурата на апелативните органи на Бюрото за хармонизиране на вътрешния пазар (търговски марки и дизайни)“.

↓ 807/2003	член	3	и
приложение	III,	т.	48
(адаптиран)			

2. Когато се прави позоваване на настоящия ☒ параграф ☒, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО¹⁵.

↓ 807/2003	член	3	и
приложение III, т. 48			

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е определен на три месеца.

2. Комитетът приема свой процедурен правилник.

↓ 40/94 (адаптиран)
→ ₁ 1992/2003 член 1, т. 5

Член →₁ 164 ←

Съвместимост с други разпоредби на законодателството на Общността

Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № ☒ 510/2006 ☒ на Съвета ☒¹⁶ ☒, и по-специално член 14.

↓ Договор по присъединяване от 2003 г., член 20 и приложение II, част 4В I, стр. 342
→ ₁ 422/2004 член 1, т. 36

Член →₁ 165 ←

Разпоредби, отнасящи се до разширяването на Общността

¹⁵ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

¹⁶ ☒ ОВ L, 31.3.2006 г., стр. 12. ☒

↓ Договор по присъединяване от 2005 г., член 19 и приложение III, т. 1.I, стр. 231

1. От деня на присъединяването на България, Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словашката република (по-нататък наричани “нова(и) държава(и)-членка(и)”), търговска марка на Общността, която е регистрирана или, за която е подадена заявка за регистрация в съответствие с този регламент преди датата на присъединяването, разпростира действието си върху територията на тези държави-членки, с цел да се гарантира еднакъв ефект в цялата Общност.

↓ Договор по присъединяване от 2003 г., член 20 и приложение II, част 4B I, стр. 342 (адаптиран)

2. Регистрацията на търговска марка на Общността, за която е подадена заявка към датата на присъединяването, не може да бъде отказана въз основа на което и да е от абсолютните основания за отказ, изброени в член 7, параграф 1, ако тези основания се прилагат единствено поради присъединяването на новата държава-членка.

3. При подадена заявка за регистрация на търговска марка на Общността в рамките на шест месеца преди датата на присъединяването може да се отправи уведомление за възражение по силата на член 41, когато по-ранна търговска марка или друго по-ранно право по смисъла на член 8 са били придобити в нова държава-членка преди присъединяването, при условие, че са придобити добросъвестно и че датата на подаване на заявката, или където е приложимо, датата на приоритет или датата на придобиване в новата държава-членка на по-ранната търговска марка, или на другото по-ранно право предхожда датата на подаване на заявката или, където е приложимо, датата на приоритет на марката на Общността, за която е подадена заявката.

4. Търговска марка на Общността по смисъла на параграф 1 не може да бъде обявена за недействителна:

- а) по силата на член 52, ако основанията за недействителност са били приложими единствено поради присъединяването на нова държава-членка;
- б) по силата на член 53, параграфи 1 и 2, ако по-ранното национално право е било регистрирано, била подадена заявка или е било придобито в нова държава-членка преди датата на присъединяването.

5. Използването на търговска марка на Общността по смисъла на параграф 1 може да бъде забранено по силата на членове 110 и 111, ако по-ранната търговска марка или друго по-ранно право са били регистрирани, била е подадена заявка за тяхната регистрация или правата са били придобити добросъвестно в новата държава-членка преди датата на присъединяването на тази държава; или, където е приложимо, датата на приоритет предхожда датата на присъединяване на тази държава.

Член 166

Регламент (ЕО) № 40/94 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

↓ 40/94 (адаптиран)
→₁ 1992/2003 член 1, т. 5

Член →₁ 167 ←

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на ☒ 10 март 2008 г. ☒.
 2. Държавите-членки вземат мерките, необходими за прилагането на членове 95 и 114 в срок от три години след влизането в сила на ☒ Регламент (ЕО) № 40/94 ☒.
-

↓ 40/94

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на

*За Съвета:
Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета
(ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 3288/94 на Съвета
(ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 83)

Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета единствено точка 48 от
(ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36) Приложение III

Регламент (ЕО) № 1653/2003 на Съвета
(ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 36)

Регламент (ЕО) № 1992/2003 на Съвета
(ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 422/2004 на Съвета
(ОВ L 70, 9.3.2004 г., стр. 1)

Приложение II, част 4 В I, от Договора по
присъединяване от 2003 г.
(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 342)

Приложение III, точка 1.I, от Договора по
присъединяване от 2005 г.
(ОВ L 157, 21.6, 2005 г., стр. 231)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) №40/94	Настоящият регламент
Членове 1 – 36	Членове 1 – 36
Член 38	Член 37
Член 39	Член 38
Член 40	Член 39
Член 41	Член 40
Член 42	Член 41
Член 43	Член 42
Член 44	Член 43
Член 44 bis	Член 44
Членове 45 – 48	Членове 45 – 48
Член 48а	Член 49
Член 49	Член 50
Член 50	Член 51
Член 51	Член 52
Член 52	Член 53
Член 53	Член 54
Член 54	Член 55
Член 55	Член 56
Член 56	Член 57
Член 57	Член 58
Член 58	Член 59
Член 59	Член 60
Член 60	Член 61
Член 60а	Член 62

Член 61
Член 62
Член 63
Член 64
Член 65
Член 66
Член 67
Член 68
Член 69
Член 70
Член 71
Член 72
Член 73
Член 74
Член 75
Член 76
Член 77
Член 77а
Член 78
Член 78а
Член 79
Член 80
Член 81
Член 82
Член 83
Член 84
Член 85

Член 63
Член 64
Член 65
Член 66
Член 67
Член 68
Член 69
Член 70
Член 71
Член 72
Член 73
Член 74
Член 75
Член 76
Член 77
Член 78
Член 79
Член 80
Член 81
Член 82
Член 83
Член 84
Член 85
Член 86
Член 87
Член 88
Член 89

Член 86	Член 90
Член 87	Член 91
Член 88	Член 92
Член 89	Член 93
Член 90	Член 94
Член 91	Член 95
Член 92	Член 96
Член 93	Член 97
Член 94, параграфи 1, въстъпителни думи	Член 98, параграфи 1, въстъпителни думи
Член 94, параграфи 1, първо тире	Член 98, параграфи 1, буква а)
Член 94, параграфи 1, второ тире	Член 98, параграфи 1, буква б)
Член 94, параграфи 2	Член 98, параграфи 2
Член 95	Член 99
Член 96	Член 100
Член 97	Член 101
Член 98	Член 102
Член 99	Член 103
Член 100	Член 104
Член 101	Член 105
Член 102	Член 106
Член 103	Член 107
Член 104	Член 108
Член 105	Член 109
Член 106	Член 110
Член 107	Член 111
Член 108	Член 112
Член 109	Член 113

Член 110	Член 114
Член 111	Член 115
Член 112	Член 116
Член 113	Член 117
Член 114	Член 118
Член 115	Член 119
Член 116	Член 120
Член 117	Член 121
Член 118	Член 122
Член 118а	Член 123
Член 119	Член 124
Член 120	Член 125
Член 121, параграфи 1 и 2	Член 126, параграфи 1 и 2
Член 121, параграф 3	-
Член 121, параграф 4	Член 126, параграф 3
Член 121, параграф 5	Член 126, параграф 4
Член 121, параграф 6	Член 126, параграф 5
Член 122	Член 127
Член 123	Член 128
Член 124	Член 129
Член 125	Член 130
Член 126	Член 131
Член 127	Член 132
Член 128	Член 133
Член 129	Член 134
Член 130	Член 135
Член 131	Член 136

Член 132	Член 137
Член 133	Член 138
Член 134	Член 139
Член 135	Член 140
Член 136	Член 141
Член 137	Член 142
Член 138	Член 143
Член 139	Член 144
Член 140	Член 145
Член 141	Член 146
Член 142	Член 147
Член 143	Член 148
Член 144	Член 149
Член 145	Член 150
Член 146	Член 151
Член 147	Член 152
Член 148	Член 153
Член 149	Член 154
Член 150	Член 155
Член 151	Член 156
Член 152	Член 157
Член 153	Член 158
Член 154	Член 159
Член 155	Член 160
Член 156	Член 161
Член 157, параграф 1	Член 162, параграф 1
Член 157, параграф 2, въстъпителни думи	Член 162, параграфи 2, въстъпителни

Член 157, параграф 2, точка 2)
Член 157, параграф 2, точка 3)
Член 157, параграф 2, точка 5)
Член 157, параграф 2, точка 6)
Член 157, параграф 2, точка 7)
Член 157, параграф 2, точка 8)
Член 157, параграф 2, точка 9)
Член 157, параграф 2, точка 10)
Член 157, параграф 2, точка 11)
Член 157, параграф 2, точка 12)
Член 157, параграф 2, точка 13)
Член 157, параграф 2, точка 14)
Член 157, параграф 3
Член 158
Член 159
Член 159а, параграфи 1, 2 и 3
Член 159а, параграф 4, начални думи
Член 159а, параграф 4, първо тире
Член 159а, параграф 4, второ тире
Член 159а, параграф 5
-
Член 160, параграф 1
Член 160, параграф 2
Член 160, параграфи 3 и 4
-
-

думи
Член 162, параграф 2, буква а)
Член 162, параграф 2, буква б)
Член 162, параграф 2, буква в)
Член 162, параграф 2, буква г)
Член 162, параграф 2, буква д)
Член 162, параграф 2, буква е)
Член 162, параграф 2, буква ж)
Член 162, параграф 2, буква з)
Член 162, параграф 2, буква и)
Член 162, параграф 2, буква й)
Член 162, параграф 2, буква к)
Член 162, параграф 2, буква л)
Член 162, параграф 3
Член 163
Член 164
Член 165, параграфи 1, 2 и 3
Член 165, параграф 4, начални думи
Член 165, параграф 4, буква а)
Член 165, параграф 4, буква б)
Член 165, параграф 5
Член 166
Член 167, параграф 1
Член 167, параграф 2
-
Приложение I
Приложение II
